

Anželikai Šternbergai
Ukrainā dzīvo
vecāki, brālis,
draugi un radi:
„Ukraiņi savu
valsti neatdos!
Cīnīsies līdz
pēdējam –
to es zinu.”

→ 7. lpp.

Kuldīgā protestē pret karu Ukrainā

Trešdienas vakarā cilvēki visā Latvijā vienojās protesta akcijās pret Krievijas agresiju Ukrainā. Aptuvenas aplēses liecina, ka Kuldīgā bija sanākuši 350–400 cilvēku, bet Skrundā ap 100.

Kuldīgā uzrunas teica mācītājs un Zemessardzes kapelāns Mārtiņš Burke-Burkevics, Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts, kuldīdzniece Antoņina Valeiņa, vairāki iedzīvotāji, kuriem ir saikne ar Ukrainu. Šīs uzrunas un patiesie stāsti bija visemocionālākie. Koris *Rāte*, Artis Šimpermanis un citi dziedāja gan Ukrainas un Latvijas himnu, gan citas patriotiskas dziesmas. Vislielākais pārsteigums bija tad, kad M. Burke-Burkevics nolasīja ziņu no Ukrainas galvaspilsētas Kijevas priekšpilsētas Irpiņas, kas cietusi no okupantu armijas bombardēšanas un kurā cilvēki vērojuši koncerta tiešraidi no Kuldīgas.

Aizkustinoša bija ukrainietes Anželikas Šternbergas uzruna: „Kopš sākās karš, es ļoti novērtēju to, ko jūs, latvieši, mūsu labā esat darījuši. No sirds jums pateicos! Es esmu no Hmeļnickas. Apprecējos ar kurzemnieku un nu Latviju saucu par otro dzimteni. Jūs esat redzējuši, kas Ukrainā notiek: visas tās briesmas nevar ziņās rādīt. Ukraiņi ir stūrgalvīgi, šobrīd ļoti saliedēti un uzvarēs. Bībelē ir stāsts par Dāvidu un Goliātu, un mazais Dāvids milzi uzveica. Ukrainā ir mani vecāki, brālis. Mans vīrs tur kopā ar brīvprātīgajiem ved palīdzību. Viņš ir mans varonis!

Gribu pateikt arī ko labu, un tās nav anekdotes – tie ir fakti. Ukrainas čigāni nozaga Krievijas tanku, bezpajumtnieki vāc tukšās pudeles, lai piepildītu ar Molotova kokteiļiem, ukraiņu omīte krievu karavīrus pabaroja, ēdienam pieliekot purgenu. Katrs cīnās, kā var.”

Kuldīdznieku protestā pret Krievijas karu Ukrainā bija jūtama tāda pati vienotība kā Latvijā Atmodas laikā.

Alberta Dintera teksts un foto

Jaunā māksliniece Marija Tomčuka dzimtenei velta gleznu *Atdzimšana*.

→ 4. lpp.

Civilās aizsardzības krīžu vadības konsultants kuldīdznieks **Edmunds Āķītis** ilgi strādājis Ukrainā. → 6. lpp.

Livonijas ordeņa pils Alsungā glabā daudz noslēpumu.

→ 8. lpp.

Ir iesācies lielais gavēnis un grēknožēlas laiks, atgādina katoļu priesteris Vjačeslavs Bogdanovs. → 3. lpp.

„Arī tā ir misija – būt cilvēkam, kas informē,” saka **Dace Blūma** – Kurzemes Radio ziņu redaktore.

→ 9. lpp.

Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē pirmo reizi **diplomu saņēmuši deviņi sporta treneri**. Arī Sergejs Ahmaduļins.

→ 12. lpp.

Otrdien, 8. martā:

- Virkas muižas vadītāja Eva Šimo.
- Deputāte Daiga Kalniņa.
- Kas jauns Turlavā?
- Forsē Ventu.
- Kā karš ietekmē uzņēmējus.

REDZĒJUMS

Nu, nevar par to nedomāt

Daina Tafelberga

Jau nedēļu no prāta neiziet pazīstamais teiciens *Gribi mieru, gatavojies karam*, kas bieži citēts rakstos un runās par visdažādākajām tēmām. 4. gadsimta beigās Rietumromas impērijas rakstnieks Renāts gan vēstīja par karu burtiskā izpratnē, ja reiz šī atziņa nākusi no viņa militārās teorijas traktāta.

„Toreizējās sarunās iesaistītie tagad atzīst, ka bailes bijušas: viena kļūda taktikā, un...”

Eiropa nosacītā mierā dzīvo vairāk nekā 75 gadus, bet ieroči tuvāk vai tālāk žvadz ik pa laikam. Mana paauzde, lai gan dzimusi ceturtdaļgadsimtu pēc kara, pēcgaršu tomēr izjuta. Vairāk gan kā varonīgās Padomju armijas uzvaras saldmi. Nāca uz skolu ordeņoti onkuļi (manā skolā tikai viens un tas pats ik gadu) un kaut ko stāstīja. Pat neatceros, ko tieši. Aizmirsies arī vēstures stundās mācītais, kaut puse jautājumu vidusskolas eksāmenos bija par Lielo Tēvijas karu (to pašu Otro pasaules karu). Bet filmu *Četri tankisti un suns* jau nu gan atceros. Šķiet, skolas brīvlaiks tāpēc vien tika gaidīts, lai pieliptu pie televizora ekrāna. Šodienas paauzde jau nesaprot, kā tas ir: tikai dažī TV kanāli, neko ne lejupielādēt, ne uz priekšu vai atpakaļ patīt. Skolā bija arī militārās mācības stundas, kurās gan puisi, gan meitenes mācījās izjaukt un salikt šaujameroci. Vēl 80. gados līdz pat Atmodas laikam

iestādēs un uzņēmumos notika civilās mācības, proti, jāmacās, kā rīkoties, ja sākas karš. Jāzina, uz kuru patvertni doties, piemēram, Kuldīgas tiesas darbiniekiem tā bija ierādīta rātsnama pagrabā. Tādas it kā smieklīgas epizodes no *tiem laikiem*.

Bet līdz ar valsts neatkarības atjaunošanu kara iespējamība nekur nepazuda: barikādes, pučs, Skrundas lokatora sagraušana un padomju karaspēka daļas izvešana. Tas notika diezgan diplomātiski, bet toreizējās sarunās iesaistītie tagad intervijās atzīst, ka bailes bijušas – viena kļūda taktikā, un...

2014. gadā, kad Ukrainā jau bija dzirdama Krievijas ieroču žvadzēšana (politiskie komentētāji atzīst, ka karastāvoklis sācies jau tad), uz ekrāniem parādījās zinātniskās fantastikas filma *Pērtiķu planētas atmoda*, kas brutāli vēsta par kara neizbēgamību. Sižets ir par to, ka ģenētiski strauji augoša modificēto pērtiķu nācija, ko vada Cēzars, tiek apdraudēta no tiem, kas izdzīvojuši pēc desmit gadus iepriekš palaista nāvējoša vīrusa. Politiskās alegorijas izraisīja strīdus visā pasaulē, it kā muļķīgo karu starp pērtiķiem un cilvēku rasēm salīdzinot gan ar situāciju Ukrainā, gan ieilgušo, bezjēdzīgo asinsizliešanu Irākā un Palestīnā.

Pirms nedēļas ziņās par Krievijas iebrukumu Ukrainā vairākkārt izskanēja frāze, ka šorīt pasaule pamodūsies citā ģeopolitiskajā situācijā. Bet visiem taču gribas mieru.

MANUPRĀT

Mirklis citur

Kuldīgas Mākslas namā nupat atklāta fotoizstāde *Mirklis citur*, kas ļauj ieskatīties desmit fonda *Nāc līdzās!* jauniešu ar īpašām vajadzībām ikdienā un ieklausīties viņu pašu ierunātajos stāstos. Arī es ielūkojos citādajā un sastapu dažus šos jauniešus. No sarunas ar kādu meiteni atmiņā ļoti iespiedies šis: „Nav svarīgi, kas mūs šķir, bet kas vieno. Iespējams, cilvēki baidās vai arī nezina, kā sarunāties.” Kārtējo reizi aizdomājos par to, ka visi baidāmie no nezināmā, un tas ir normāli. Viss svešais un nesaprotamais mūs sākotnēji it kā atgrūž. Patiesībā skaidrie jaunieši, ko redzēsiet levas Benefeldes profesionālajās fotogrāfijās, ir tieši tādi paši

kā es un tu. Arī viņiem sāp meitenes vai puisi atraitījums. Arī viņi vēlas iegūt draugus un dibināt ģimeni. Diemžēl šiem jauniešiem ir daudz grūtāk nekā mums atrast jaunus un uzticamus cilvēkus savā dzīvē. Ikdienā viņi saskaras ar tādām pašām problēmām kā mēs, tikai mums ir daudzas privilēģijas, kuras uzskatām par pašsaprotamām: mēs redzam, dzirdam, runājam un staigājam. Tas patiesība ir tik daudz! Par to būtu jābūt pateicīgiem un laimīgiem. Šī izstāde paver vārtus uz robežu pārkāpšanu, tāpēc aicinu tevi aiziet un ieraudzīt, ka nav *mēs* un *viņi* – visi kopā mēs esam Latvijas sabiedrība.

Kristīne Āboliņa

TRĪS PAR VIENU

Vai Eiropas Savienības valstu līderi uz Krievijas iebrukumu Ukrainā reaģē pietiekami ātri? Kā vērtējams tas, ka Putins žvadzina kodolieročus? Vai agresors nav panācis vēlamo? Redakcija saņēmusi zvanus no iedzīvotājiem, kā tagad justies un rīkoties.

NATO PILDA SOLĪTO

1. Ojārs Skudra, Latvijas Universitātes profesors:

– Ir divi punkti, kuros diskusijas notiek un notiks. Tās ir ekonomiskās sankcijas, par kurām sākumā viedokļi atšķīrās, bet, jo ilgāk un nežēlīgāk Krievija Ukrainā karo, jo vairāk vienprātība aug augumā. Cita lieta ir atslēgt norēķinu sistēmu *SWIFT*, un redzam, ka šīs sankcijas vērstas pret konkrētiem uzņēmumiem, bankām, personām, bet neskar valsti kopumā. Ja skatās detalizēti, atšķirības viedokļos var atrast. Galvenais tomēr ir balsojums un lēmums. Kara nedēļas laikā tendence nešaubīgi iet vienprātības virzienā, bet jāskatās, cik visaptverošas ir sankcijas.

Otrs punkts ir militārā palīdzība. Tur diskusija ir beigusies un platforma ir vairāk vai mazāk vienota tajā ziņā, ka NATO pilda solījumu un karavīrus nesūta, jo negatavojas ne karot ar Krieviju, ne šādi

aizstāvēt Ukrainu. Bet ir vienota nostāja, ka individuāli tiek palīdzēti. Pēdējais jaunums ir tāds, ka arī Somija un Zviedrija sūta bruņojumu Ukrainas aizstāvēšanai. Nezinu, vai visas NATO valstis ir gatavas sūtīt militāro palīdzību. Par kodolieroču piesaukšanu – Putinam acimredzot ir bail, ka NATO tomēr varētu pārkāpt savu apņemšanos nekarot Ukrainā pret krieviem. Sarunās viņam ir iespēja pašam iziet no tā militārā un politiskā strupceļa, kurā viņš nonācis. Ja nemaldos, tad Krievijas nacionālās aizsardzības doktrīnā paredzēta tā dēvēto kaujas lauka jeb taktisko kodolieroču lietošana. Tie ir mazas jaudas, kas, pēc Krievijas domām, varētu atturēt plašāku NATO bruņoto spēku virzīšanos, ja tie nolemtu doties iekšā Krievijā. Man zināmie šāda veida scenāriji par Kaļiņingradu bija paredzēti Suvalku koridoram Lietuvā un Narvai Igaunijā.

EIROPA IR TIK VIENOTA KĀ NEKAD

2. Mārtiņš Daugulis, Rīgas Stradiņa universitātes lektors:

– Pēc kaujas atskatīties uz izdarīto vienmēr ir vieglāk, bet situācija skaidri parāda, ka esam pamodušies citā laikmetā un realitātē, jo kaut vai tādas lietas kā Zviedrijas neitrālās politikas atcelšana ārlietās, Vācijas militārā budžeta palielināšana ir šo valstu signāli, ka tās saprot: realitāte ir mainījusies. Arī pašas Eiropas pieeja – sēdēt caurām naktīm un meklēt risinājumus – ir bezprecedenta notikums. Līdz šim nav bijis, ka valstis spētu tā par kaut ko vienoties. Pat skeptiskā Itālija vai enerģētiskā absolūti ieinteresētā Vācija beigu beigās pie viena galda ir vienojušās ar visiem. Eiropa ir tik vienota kā nekad. Tas ir tas rezultāts, uz kuru mums jāskatās. Sākotnēji reaģēja pa vecam, bet nu visi atmodināti.

PUTINS IR VĪLIES

3. Valts Kalniņš, Latvijas Universitātes docents:

– Es domāju, ka tas, ko varēja izdarīt, un tas, kas ir pareizi, ir divas atšķirīgas lietas. Ātrāk reaģēt būtu bijis pareizi, jo lielāks un ātrāks atbalsts Ukrainai, tajā skaitā ar spēcīgām sankcijām un militāru atbalstu, iespējams, būtu mazinājis upuru skaitu. Karu diez vai novērstu, bet ļautu Ukrainai Krievijas spēkus efektīvāk ierobežot. Tas būtu pareizi. Daudziem Eiropas līderiem tik ļoti ilgi drošības jautājumos bijis letargisks skatījums, ka bez šoka no tā stāvokļa izsist nav reāli. Uzskatāmākais

piemērs ir Vācija. Bez šoka, kuru Putins tai sagādājis, izsist no ierindas nevarēja.

Pašā mazākajā interpretācijā kodolieroču žvadzinašana ir nešaubīga pazīme, ka Putins ir vīlies un saniknots, ka afēra Ukrainā nav izdevusies, kā iecerēts. Par to šaubu nav. Mēs nevaram zināt, cik liela ir patiesā gatavība to darīt. Jā, savā ziņā Putins nav prognozējams, lai gan daļu no neprognozējamības rada novērotāju nevēlēšanās atbrīvoties no aizspriedumiem pret šo situāciju.

Alberts Dinters

FOTOKOMENTĀRS

Kuldīdznieku atbalsts Ukrainai.
1. marta pēcpusdienā
Kuldīgas Pilsētas
laukumā.

Lailas Liepiņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Skaidru sirdi un stingru garu

Vjačeslavs Bogdanovs, Kuldīgas, Alsungas, Gudenieku un Jūrkalnes katoļu draudzes priesteris

Ir iesācies lielais gavēnis – gandarīšanas un iekšējās atjaunotnes liturģiskais laikposms, kas mūs sagatavo gadskārtējiem Kristus augšāmcelšanās svētkiem. Visa baznīcas liturģija mūs nemītīgi aicina šķīstīt dvēseli un vienmēr visu sākt no jauna. Tāpat kā katra dievkalpojuma sākumā dzirdam šo aicinājumu un arī sniedzam savu atbildi: „Mana vaina, mana vaina, mana vislielākā vaina...”

Arī tagad Pelnu trešdienā baznīca citē vārdus no pravieša Joēla grāmatas, kur Kungs saka: „Atgriezieties pie manis no visas savas sirds ar gavēšanu, asarām un raudām! Un plosiet savas sirdis, nevis savas drēbes un atgriezieties pie Kunga, sava Dieva, jo Viņš ir laipns un žēlsirdīgs, lēnprātīgs un ļoti žēlīgs!” Kad pār cilvēku galvām tiek kaisīti svētie pelni, priesteris saka, atkārtodams Bībeles pašas pirmās grāmatas – Radīšanas grāmatas – 3. nodaļas vārdus: „*Memento homo, quia pulvis es. Atceries, cilvēk, ka puteklis esi un par putekļiem pārtapsi!*”

Atceries, cilvēk... Diemžēl ārkārtīgi reti atceramies, ka bez Dieva mēs esam nekas. Bez Dieva no cilvēka godības paliek vien pelnu kaudzīte uz nelielā šķīvīša, ko noliek pie baznīcas altāra, un tad ar mūsu miesas simbolisko substanci baznīca Pelnu trešdienā mums apkaisa galvu.

Šis gandarīšanas rituāls šogad papildinājis ar traģisku postu un lielu nelaimi. Mūs visus satriec tas, kas notiek relatīvi netālu no mūsu zemes, – Ukrainā. Karš ir tā „nelaime un žults”, kas ne tikai posta ukraiņu zemi un tās ļaudis, bet arī piepilda mūsu sirdis ar satraukumu, bēdām un... milzīgu līdzjūtību.

Dievs vēlas, lai mēs savu uzmanību atrautu no šīs pasaules pārejošajām lietām un atnāktu pie Viņa. Lai mēs atstātu grēku, kas mūs pakļauj iznīcībai un slepkavo, lai mēs atgrieztos pie dzīvības un prieka avota. Svētais pāvests Jānis Pāvils II pirms 43 gadiem teica: „Pats Jēzus Kristus ir lielā gavēņa viscēlākā žēlastība; Viņš pats sevi atklāj evaņģēlija apbrīnojamajā vienkāršībā.” Un tā ir. Lai piedzīvotu patiesu

satikšanos ar Dieva dēlu, jābūt par cilvēku, kuram ir atvērta sirds, – sirds, kas nav piepildīta ar jaunuma aklumu.

Tagadējais Romas pāvests Francisks mudina visus labas gribas cilvēkus šīgada lielā gavēņa sākumā – Pelnu trešdienā – lūgties un gavēt tieši šajā nodomā: lai no mums visiem atkāptos jaunums, kas plosa cilvēci, kas plosa Ukrainu un daudzas citas zemes, kur deg nesaskaņas un naids.

Sirds pievēršanās Dievam jeb atgriešanās nozīmē gatavību dzīvot tā, kā Viņš to gaida: būt patiesiem pret sevi, nemēģināt kalpot diviem kungiem, no visas savas dvēseles mīlēt Dievu un no savas sirds aizvākt visus grēkus. Katram tā vajadzētu rīkoties atkarībā no situācijas mūsu ģimenē, darbavietā, no veselības un citiem apstākļiem, kuros dzīvojam.

Jēzus gaida no mums pazemīgu sirdi, kas atzīst savus kritienus un grēkus, kas ir gatava to atstāt. „Tad jūs pieminēsiet savu dzīvesveidu un savus jaunus darbus; jums būs kauns par sevi jūsu grēku un aplamību dēļ,” mācīja Jānis Pāvils II. Kungs gaida no mums patiesu grēku nožēlošanu, un šai nožēlai vispirms jāklūst redzamai tajā, ka izlīguma sakramentam jeb grēksūdzībai tuvosimies gandarīšanas darbos un tajā, ko apņemas, tuvākmīlestības darbos: „Atgriezies pie Dieva nozīmē no mūsu puses meklēt piedošanu un Dieva spēku un šādi virzīties uz priekšu katru savas dzīves dienu.”

Lai mūs ikvienu mudinātu nožēlot savus grēkus, baznīca liturģijā nāk ar vārdiem no 51. psalma – ar tiem ķēniņš Dāvids izteica nožēlu, ar tiem daudzi no Dieva ir lūguši piedošanu: „Dievs, apžēlojies par mani savā lielajā žēlsirdībā un savas labvēlības pilnībā izdzēs manu netaisnību; mazgā mani tīru no noziedzības traipiem un no grēka mani šķīsti. Jo es atzīstu savu vainu un mans grēks arvien ir manā priekšā. Pret tevi vien esmu grēkojis un jaunu darījis tavā priekšā, bet tavš spriedums ir pareizs, un tavš lēmums ir taisnīgs. Dievs, radi manī skaidru sirdi un atjauno manī stingru garu; neatmet mani no sava vaiga un savu garu neatņem no manis; dod man atkal savas pestīšanas prieku un nostiprini mani ar dedzības garu. Atdari, Kungs, manas lūpas, un mana mute teiks tavu godu.”

Dievs mūs uzklausa, ja šajā dienā – un ne tikai šajā – lūgsimies ar šiem vārdiem: „Dievs, radi manī skaidru sirdi un atjauno manī stingru garu!”

LASĪTĀJS VAICĀ

Veco staciju pārdod, koka ēka pārcelsies

Kāda lasītāja vēlas uzzināt, kas notiek ar veco autoostu, savulaik dzelzceļa staciju, Kuldīgā, Stacijas ielā 2. Viņai ienācis prātā, ka to varēja ierādīt Demokrātijas kvartālam, tad vieta atdzīvotos un tiktu kopta. Vēl kundze interesējas, kur palika stacijas pulkstenis. Bet citi jautā, kas blakus notiek ar koka palīgēku: tur noņemti dakstiņi un iepakoti acimredzot pārvešanai.

Lailas Liepiņas foto

Koka namiņš blakus Kuldīgas autoostai tiks demontēts. Betona dakstiņi, kas raksturīgi senākajām Latvijas dzelzceļa ēkām, sakrauti kaudzēs un iesaiņoti, lai kopā ar pārējiem materiāliem pārceļtos uz Airītes staciju Zirņu pagastā un tad atdzimtu atjaunotā ēkā.

PLĀNI MAINĪJUŠIES

Pašvaldības mārketinga un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja Kristīne Duļbinka atbild, ka stacija pieder privātpašniekam – dome to nevar kādam ierādīt vai iznomāt. Īpašnieks būvvaldē iesniedzis dokumentāciju ēkas pārbūvei par aktīvās atpūtas kompleksu un jau 2018. gada 16. maijā saņēmis būvatļauju. Dokumenti par būvniecības sākšanu jāiesniedz, vēlākais, 2024. gada 12. februārī. Lai tur nevar iekļūt nepiederošie, pēc būvvaldes norādījumiem ar namu ierīkots žogs. Pašvaldībai neoficiāli zināms, ka īpašnieks nolēmis objektu pārdot. Par vecā pulksteņa likteni ziņu nav.

Savukārt sludinājumu portālā City24.lv noskaidrojām, ka tiek pārdots perspektīvs komercobjekts (vecā stacija), kas sastāv no 8545 m² zemes un divām ēkām. Sludinājumā arī minēts, ka ir saskaņots projekts pārbūvei par atpūtas kompleksu ar baseinu un boulinga zāli. Būvniecība jāsāk 2024. gadā. Sazvanot aģenti, uzzinājām, ka interese par objektu bijusi, bet konkrētākas ziņas netiek izpaustas. Pēc *Kurzemnieka* ziņām, stacija pieder Lielbritānijas uzņēmējam Robertam Makjūenam-Pītersam.

Demokrātijas kvartāla pārstāve Maija Jankovska pastāstīja, ka vecā ēka uzlūkota tikai garāmejojot – nekad nav plānots darboties tur, jo iecerēm atbilstošāks ir bijušais metālapstrādes cehs Mucenieku ielā.

NAMIŅŠ DOSIES UZ AIRĪTI

Garāmģājējiem redzams, ka autoostai labajā pusē koka ēkai, kas ilgi stāvējusi, no laika apstākļiem nepasargāta,

noņemts dakstiņu jumts. Pašvaldībai zināms, ka to no Kuldīgas autoostas īpašnieka iegādājies Airītes dzelzceļa stacijas īpašnieks, kas to restaurēs un novietos blakus Airītes stacijai Saldus novada Zirņos. Dokumenti tiekot saskaņoti. „Tai nav nekāda aizsardzības statusa. Bez atjaunošanas tās stāvoklis tikai turpinātu pasliktināties, tāpēc priecājamies, ka vērtīgā ēka tiks saglabāta un būs pieejama apskatei, kaut gan ne Kuldīgā,” informē K. Duļbinka.

Kā *Kurzemniekam* apstiprina Airītes stacijas īpašnieks Pēteris Stumburs, aci uz šo namiņu uzmetis jau pirms gadiem astoņiem un pirms dažiem nopircis no Kuldīgas stacijas īpašnieka ārzemnieka. Līdzīgs savulaik atradies Airītē, bet pēc nostāstiem 90. gados strādnieki dakstiņus notirgojuši turīgam cilvēkam Jūrmalā un ēka bez jumta aizgājusi postā. Pussabrukušo Airītes staciju rīdzinieku Stumburu ģimene 2012. gadā izsolē nopirkusi no *Latvijas dzelzceļa*. Tā ir atjaunota, tajā iekārtota ekspozīcija (uzgaidāmā telpa, kase, liela karte ar visām Liepājas līnijas stacijām), kā arī viesnīcas numuriņi, vēl tur notiek kultūras pasākumi. Tagad ir doma Kuldīgas koka palīgēku pārvest turp, lai atjaunotu kompleksu un tas kā brīvdabas muzejs būtu pieejams apmeklētājiem. Cerams, tas izdosies šovasar.

„Ekspozīcija Airītē ir mūsu pateicība tiem, kuri stacijā dzīvojuši, strādājuši un daudz ko saglabājuši. Košus stāstus par to esam dzirdējuši arī no Kuldīgas – no Maijas Silarājas. Un, kad ēka būs pārcelta, gaidīsim ciemos arī kuldīdzniekus,” aicina P. Stumburs.

Daina Tāfelberga, Dina Porīņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai Valsts ieņēmumu dienestā iesniedzat gada ienākumu deklarāciju? Vai ar to bijuši sarežģījumi?

Madara Maija Mančinska, studente:

– Es pagājušogad vēl nestrādāju, tādēļ nemāku teikt. Katru gadu deklarāciju iesniedzu vecāki, taču nezinu, kā ar to gājis šogad. Līdz šim problēmu nav bijis – viņi māk ļoti ātri internetā to izdarīt.

Neesmu dzirdējusi, ka sūdzētos. Arī medicīnas un citu pakalpojumu čekus pievienot neesot grūti. Māsa viņiem palīdz. Nav nekad bijis tā, ka viņi paliktu valstij parādā nesamaksātus nodokļus.

Oskars Lavrinovičs, pavārs:

– Neesmu. Nezināju, ka to jau var darīt. Nekad neesmu to darījis. Līdz šim dzīvoju Francijā – tur katru mēnesi nomaksāto nodokļu procenti tiek aprēķināti un aiziet sistēmā. Tā ir jau pāris gadu, kopš mainījās likumi. Manuprāt, tā ir pat labāk. Nav gada beigās jāatopas, ka pēkšņi valstij nodokļos jāpiemaksā liela summa. Neesmu dzirdējis, ka pazīstamajiem Latvijā būtu bijis jāpiemaksā vai būtu citas problēmas ar VID.

Ieva Vītoliņa, mācās:

– Vēl neesmu iesniegusi, taču tuvākajā laikā izdarīšu. Iesniedzu katru gadu. Man nav bijis grūti, arī medicīnas un izglītības čekus pievienot nav problēmu. Pieredze tikai pozitīva, valstij parādā vēl neesmu bijusi – parasti izveidojusies nodokļa pārmaksas.

Sabīne Ābele, mamma, uzņēmēja, auklīte:

– Šīgada deklarāciju esmu iesniegusi VID mājaslapā internetā. Man tas grūtības nesagādā: sistēma strādāja bez aizķeršanās, izdarīju ļoti ātri. Man šogad ir pa nullēm, jo esmu bērnu kopšanas atvaļinājumā. Citus gadus nodoklis ir pārmaksāts – nekad nav jāpiemaksā, taču zinu, ka citiem jāmaksā. Medicīnas čekus iesniedzu gan mammai, gan tētim – viņiem gan tas ir grūtāk. Arī viņi to varētu, bet man iet ātrāk, un viņi jūtas drošāk, ka viss izdarīts pareizi. Agrāk gāju deklarāciju iesniegt klātienē, un tas man nepatika, jo bija jāstāvē garās rindās, iesniedzot čekus, katrs jālīmē klāt – tas bija par sarežģītu. Ne es, ne mamma, ne pazīstamie nav gaidījuši ilgāk par trīs mēnešiem, kad pārmaksāto nodokli valsts atmaksā.

Kristīne Sala, mamma:

– Vēl neesmu iesniegusi, bet plānoju. Citus gadus iesniedzu pati Valsts ieņēmumu dienesta mājaslapā. Arī čekus pievienot māku. Man nav bijis ne jāpiemaksā, ne arī bijusi pārmaksā. Parasti viss ir pa nullēm.

Neesmu dzirdējusi, ka kādam pazīstamajam ar VID būtu problēmas vai būtu valstij jāpiemaksā.

Aivars Šefanovskis, pensionārs:

– Nu jau gadus 20 deklarāciju neiesniedzu. Esmu pensijā. Nevaru no Valsts ieņēmumu dienesta vairs neko pieprasīt. Ja būtu, ko prasīt, noteikti darītu! Tajā laikā, kad deklarāciju iesniedzu, internets bija reti kuram. Tad visi gāja stāvēt garajās rindās. Tas aizņēma ļoti ilgu laiku: katru čeku pārskatīt, ielīmēt. Bija diezgan sarežģīts process.

Amanda Gustovska, Lailas Liepiņas foto

ES ZIŅAS

Plašas sankcijas pret agresoriem

28. februārī Eiropas Savienība ir noteikusi plašas un mērķtiecīgas sankcijas pret Krieviju un Baltkrieviju. Tās vērstas pret konkrētām personām un nozarēm. Tās ierobežos spēju finansēt karu Ukrainā un izplatīt propagandu, atstās graujošu ietekmi uz ekonomiku.

Vairākas Krievijas bankas atslēgtas no starpbanku maksājumu sistēmas SWIFT, un tas neļaus tām veikt lielāko daļu finanšu darījumu visā pasaulē un faktiski bloķēs Krievijas eksportu un importu. Tāpat aizliegti Krievijas Centrālās bankas darījumi un iesaldēti tās aktīvi, liedzot izmantot starptautiskās rezerves un finansēt karu. Sankcijas skar arī oligarhu aktīvus.

No 28. februāra visām Krievijai piederošām lidmašīnām, tostarp oligarhu privātajām, aizliegts izmantot ES gaisa telpu. Eiropa aizliedz propagandas medijus *Russia Today* un *Sputnik*, kā arī meitas uzņēmumu darbību, tā liedzot šiem Krievijas valstij piederošajiem medijiem izplatīt melus, lai attaisnotu Putina karu.

Ierosinātas arī jaunas sankcijas pret Baltkrieviju. Tās skar valstij nozīmīgas nozares un attieksies uz cilvēkiem, kuri atbalsta Krievijas centienus karot.

Tuvināt Ukrainu ES

1. martā pieņemtajā rezolūcijā Eiropas Parlamenta deputāti aicina ES iestādes strādāt pie tā, lai piešķirtu Ukrainai ES kandidātvalsts statusu. Rezolūcija arī pieprasa vēl stingrākas sankcijas pret Krieviju: jāierobežo svarīgāko Krievijas eksporta preču, tādu kā nafta un gāze, imports, sankcijām stratēģiski jāvērtē Krievijas ekonomika un rūpniecība. Tāpat tiek aicināts ātrāk nodrošināt Ukrainu ar aizsardzības ierociem. Parlaments arī nosoda Baltkrievijas diktatora Aleksandra Lukašenko lomu šajā uzbrukumā un aicina no SWIFT atslēgt arī Baltkrieviju. Rezolūciju apstiprināja, 637 deputātiem balsojot par, 13 – pret un 26 atturoties.

Koordinē ārkārtas palīdzību un palielina humāno palīdzību

Atsaucoties uz ANO steidzamo aicinājumu palīdzēt, Eiropas Komisija ir paziņojusi par papildu 90 miljoniem eiro ārkārtas palīdzības programmām ar mērķi palīdzēt civiliedzīvotājiem, kurus skāris karš Ukrainā. Finansējums palīdzēs cilvēkiem Ukrainā un Moldovā. Šī jaunā ES humānā palīdzība nodrošinās pārtiku, ūdeni, veselības aprūpi, pajumti un citas pamatvajadzības. Eiropas Komisija arī koordinē materiālo palīdzību Ukrainai, izmantojot ES civilās aizsardzības mehānismu.

Sagatavojis informācijas tīkla Europe Direct Kuldīgas centrs

Ar mākslas darbu atbalsta dzimteni

„Es vienkārši vēlos, lai karš Ukrainā beidzas. Redzu, ka sabiedrība man apkārt un citur pasaulē nav vienaldzīga. Cilvēki dara, ko spēj, lai palīdzētu. Tas silda sirdi ne tikai man vien,” saka Latvijas Mākslas akadēmijas studente, ukrainiete Marija Tomčuka. Pirms dažām dienām pie augstskolas novietots viņas mākslas darbs *Atdzimšana*, kas ir autorei veltījums dzimtenei un visiem cilvēkiem pasaulē.

Uz Latviju Marija pārcēlusies 13 gadu vecumā. Toreiz meitenes gaitas sākušās Kuldīgā, kur viņa nodzīvojuši četrus gadus. „Sāku mācīties Kuldīgas mākslas skolā, kur man bija burvīgi skolotāji. Tas bija nozīmīgs laiks, jo tolaik es kā pusaudze veidojos par personību. Atmiņas par Kuldīgu ir ļoti mīļas,” atceras Marija. Ukrainā dzīvo viņas tuvinieki: mamma, tētis un omīte. Māksliniece atklāj, ka viņiem iet smagi, tāpēc sāj sirds vienam par otru un par dzimteni.

STARP PARADĪZI UN ELLI

Marija dzīvo Rīgā un akadēmijā apgūst metāla dizainu. Plakāta tapšana sākusies aptuveni divas nedēļas pirms iebrukuma Ukrainā. „Māksla manā dzīvē ir jau ilgi, bet tikai nesen sāku savā darbībā meklēt dziļāku jēgu. Vēlējās, lai šis darbs paūz manas pārdomas, novērojumus par pasauli, cilvēkiem, dabu, dzīves

ritējumu, cikliskumu.

Galvenais tēls un tā elements ir cilvēks – tas ir cilvēces atspoguļojums, ap to rit pasaules notikumi, laiks, daba. Augšā ir debesis jeb cerība, paradīze, viss svētais, bet apakšā zeme – tā ir auglīga, bet pa to staigā cilvēks, tāpēc tā nes ne tikai labo, bet arī ļauno,” skaidro autore. Diemžēl tā bijis visos laikos: kaut kur uz pasaules valda elle. „Šobrīd elle ir manā dzimtenē Ukrainā, bet tur ir arī paradīze – labsirdīgi cilvēki ar skaistu dvēseli. Viņi ir drosmīgi, spēcīgi, tur ir auglīga, bagāta zeme. Laikam ejot, pasaulē viss atkārtojas – novērojams cikliskums. Tāpat kā saule katru dienu uzlec un noriet, tā arī pastāv diena un nakts, paradīze un elle, labais un ļaunais. To visu sevī spēj ietvert cilvēks,” saka māksliniece un norāda, ka darbam ir daudz slāņu un tāda arī bijusi sākotnējā ideja.

JĀATDZIMST!

Mākslas darbs jau bijis iesākts, kad situācija Ukrainā saasinājusies. Kopā ar akadēmiju nolēmts radīt kādu plakātu šiem notikumiem, un Marija par to priecājusies. Viņai tā ir iespēja vismaz kaut ko darīt, ieliekot tajā savas domas, bēdas, dusmas un cerību: „Protams, man uzreiz bija skaidrs, ka iesāktais darbs iecerētajam plakātam būs ļoti piemērots, tāpēc gleznu turpināju digitāli. Darbs bija jāpabeidz

Ukrainiete Marija Tomčuka pie sava mākslas darba *Atdzimšana*, kas novietots pie Latvijas Mākslas akadēmijas un pauz atbalstu viņas tautai.

vienā dienā, tāpēc nepārtraukti sēdēju pie datora, klausījos ziņas un sazvaniņos ar radniekiem.”

Marija stāsta, ka darbam ir vairākas saturiskas atsaucis. Attēlotais cilvēks vidū atgādina gan Jēzu kā glābēju, gan Botičelli gleznu *Venēras dzimšana*, gan Bībelē minēto pirmo sievieti Ievu. Nosaukums *Atdzimšana* nozīmē piedzimšanu no jauna: „Arī es ceru, ka mana tauta aizstāvēs patiesību, izeinīs uzvaru un atdzims. Protams, tas nenotiks bez upuriem, bet cik daudz to vēl vajadzēs? Skatītājs redz puskaulu sievieti, kaut gan centos attēlot vienlaikus gan sievieti, gan vīrieti, jo kara traģēdija skar

ikvienu. Nejausi ir iznācis vairāk attēlot sievieti. Iespējams, tā ir neapzināta sevis pārņēšana notiekošajā.” Kailās krūtis simbolizē atklātu, gaišu, brīvu dvēseli, kas, pēc mākslinieces domām, ir gan cilvēka spēcīgākais rīks, gan vājākā vieta, jo tur ir sirds, kas jūt sāpes. „Es ceru, ka šis darbs neatstās cilvēkus vienaldzīgus un skatītājiem ar to veidosies kāds dialogs. Kāds – tas atkārtīgs no katra paša, jo arī cilvēks veido pasauli ap sevi. Vārbūt neārējos apstākļus, bet iekšējo pasauli noteikti,” uzskata Marija.

Kristīne Aboliņa
Marijas Tomčukas
arhīva foto

Pēc remonta atvērta Alsungas amatu māja

Piekdien atklāts Alsungas amatu mājas otrais stāvs. Remontdarbi notika no pērnās vasaras līdz decembrim.

Atklāšanu ieskandināja *Suitu sievas*, tūrisma mārketinga speciālisti Ingu Bredovsku ar šo notikumu apsveica Kuldīgas novada vadības pārstāvji un vietējie aktīvistu. „Amatu māja celta tam, lai tur sanāktu amatnieki, sadarbotos un popularizētu suitu kultūras mantojumu. Pašlaik te darbu atsāks četras biedrības: *Suiti*, *Suitu kultūras mantojums*, *Suitu amatnieki* un *Alsungas keramiķi*. Tuvākajā laikā to darīs arī biedrība *Viedais ciems*. Mēs kļūstam plašāki un kopā varēsim darīt lielas lietas,” teica I. Bredovska.

Domes priekšsēde Inga Bērziņa sacīja lielu paldies visām

biedrībām: „Labi atceros brīdi, kad par šo projektu vēl tikai runājām. Jau tad teicu, ka to noteikti vajag. Neskatoties uz to, kā ir sanācis ar novadu reformu, esam ļoti priecīgi, ka jūs tagad esat pie mums un bagātināt Kuldīgas novadu. Zinu, ka kļūsim tikai stiprāki un arī suitu kultūrtelpu varēsim godāt, stiprināt un dot visu, kas tai nepieciešams. Amatu māja ir viens no piemēriem.”

Oficiāla atklāšana paredzēta 12. martā ar Jāņa Rudzīša izstādi, taču durvis atvērtas jau tagad. Līdz 5. martam pirmajā stāvā apskatāma mākslinieces Margaritas Bērziņas izstāde *Dabas un krāsu kaleidoskops*.

Jumtu ēkai nomainījusi Salduš būvfirma *Skorpions VS*, savukārt iekšdarbus, tostarp

elektrības, santehnikas, apkures ierīkošanu, paveikusi Rīgas SIA *Rise Je*. Pārbūvei izlietots ap 394 000 eiro. Valsts kases aizdevums šai vietai kā pašvaldības prioritārajam objektam ir

aptuveni 370 000 eiro, novada ieguldījums – gandrīz 24 tūkstoši.

Amanda Gustovska
Lailas Liepiņas foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Sabojā trīs auto, daudzi dzer un brauc ar riteni

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 24. februāra līdz 2. martam reģistrēti septiņi ceļu satiksmes negadījumi, cilvēki tajos nav cietuši. 27. februārī divos naktī saņemta informācija, ka Priedainē noticis ceļu satiksmes negadījums. Vīrietis, kurš braucis ar automašīnu VW, nav izvēlējis

drošu intervālu un sabojājis trīs automašīnas. Pats no negadījuma vietas aizgājis, par notikumu neziņojot. Šajā reizē ir sākti divi pārkāpuma procesi: par negadījuma vietas atstāšanu un droša intervāla neievērošanu.

26. februārī Padures pagastā apturēts vadītājs ar automašīnu Mercedes ar piekabi, un konstatēts, ka viņš ir 2,03 promiļu reibumā. Ir sāks pārkāpuma process. 28. februārī

Kuldīgā, Jelgavas ielā, apturēts vīrietis, kurš ar velosipēdu braucis 1,71 promiļu reibumā. 1. martā Ventspils ielā kāds vīrietis uz divriteņa kāpis 2,2 promiļu reibumā. Tajā pašā dienā 20.15 Jelgavas ielā vēl kāds ar divriteņi braucis 1,69 promiļu reibumā. Visos trijos gadījumos sāks pārkāpuma process.

Pierakstījusi Inta Jansone

Kalpakiešu aura jāsaaglabā

Bijušās Oskara Kalpaka Rudbāržu pamatskolas telpās top legendārā Latvijas pulkveža vārdā nosauktā profesionālā vidusskola. Par iecerēm stāsta topošās kadetu skolas direktors, pulkvežleitnants Intars Kušners.

Ielūkojoties Rudbāržu muižā, redzam, kādas telpas palikušas pēc tam, kad tajā darbu beidza pamatskola, un tur ir daudz vēsturiska. Vai tas tiks saglabāts?

Runājam ar arhitektiem un analizējam, kā, šo ēku pārveidojot par modernu izglītības iestādi, saglabāt vēstures auru. Arhitekti no biroja *Ozola un Bula* ir ļoti pretimnākoši, un man ir patīkami ar viņiem strādāt, jo saskatīta ēkas būtība un daudziem par pārsteigumu atrastas tādas lietas, kas bija noslēpušās, piemēram, pagrabstāvā maizes krāsns. Ir izsaukts speciālists, kurš novērtēs gan to, gan podiņu krāsni, kuras saglabāsim. Ir arī vēsturisks parkets, logu vērtnes. Nodoms ir tās saglabāt, bet tur, kur nav, ievietot agrāko logu kopijas, jo tas ēkai piešķir vēstures auru un ir arī funkcionāli. Ja bijāt aktu zālē blakus Varoņu zālei, tur ir pārkrāsotais parkets – tas jāatjauno, jānoslīpē. Pirmajā stāvā tiks saglabātas flīzes. Tāpat tiks atjaunots kamīns pie galvenās ieejas. Ja ne tāds, kas darbojas, tad kā dizaina elements, kurš rada auru.

Tāpat vēsturiskais maksimāli tiks saglabāts.

Iespēju robežās. Tas, kas padomju vai citos laikos izdemolēts, diez vai, bet tas, kas vēl darbojas, noteikti. Šādas militāras ievirzes skolas arī citur pasaulē ir tāda tipa ēkas ar savu auru. Tas tradīcijām iedod nozīmīgumu. Tāpēc skatāmies, lai būtu simbioze jeb harmonija starp vēsturisko un moderno un lai ēka būtu funkcionāla un pieejama. Lai tā iedod pulkveža Oskara Kalpaka laika brīvības cīņu garu un jauniešiem – iedvesmu: Kalpaka kabinets, Varoņu zāle un citas lietas. Protams, mūsdienu prasības visu nedaudz ietekmēs, un to dēļ nedaudz telpas zaudēsim. Ir jāparedz jaunu kāpņu, lifta ierīkošana, arī ventilācija mūsdienās svarīga sevišķi saistībā ar Covid-19, kad skolā jāpiegādā pietiekami daudz svaiga gaisa. Tas ir risinājums, kuru arhitektiem kopā ar inženieriem ir jāatrod. Par to mums ar arhitektiem notiek karstas diskusijas, bet viņi ir pareizie cilvēki pareizajā vietā, kuri mēģina apvienot vēsturisko ar moderno.

Vai lielākie darbi saistīti ar inženiertehniskajiem tīkliem?

Tie tiek plānoti. Pagrabstāvā, kur ir noliktavas, paredzēta ēdnīca. Inženieriem jādomā, kā panākt, lai ventilācijas šahtas nebūtu jālauž cauri visai ēkai, lai neciestu telpas izmēri un izskats.

Vai kāda klase tiks paplašināta?

Jā. Dažas mazās tiks apvieno-

„Kas nezina pagātnes, nezina nākotnes.” Zīmīgi Raiņa vārdi uz plakāta Kalpaka skolas bēniņos.

Pirmajā stāvā kādā gaiteni ir flīžu grīda. Tāda tā arī paliks.

Oskara Kalpaka profesionālajā vidusskolā jeb kadetu skolā vairākas mazākas telpas iecerēts apvienot, lai audzēkņiem būtu mūsdienīga vide. Pārmaiņas skaršot galvenokārt otro stāvu.

Pagrabā vēl palikušas mantas, kas kalpojušas pamatskolai.

Blakus Varoņu zālei atrodas neliela aktu zāle, ko grezno kolonnas un podiņu krāsns ar dekoru. To visu plānots saglabāt.

Aktu zāles parketu iecerēts attīrīt no krāsu kārtas un atjaunot.

tas, lai iegūtu lielāku platību, jo mums jānodrošina mācības 200 skolēniem. Tas arī ir arhitektu un inženieru uzdevums. Tas, visticamāk, skars otro stāvu. Papildus mēs skatāmies mansarda virzienā – tas netiek izmantots, tur varētu būt klases.

Kādreiz mansardā bija telpas, bet pēc ugunsgrēka muižā tās neatjaunoja.

Jā, kad ēka 1905. gadā cieta revolucionāru nemieros, jumta konstrukcijas arī netika uzbūvētas tādas, kādas tās vēsturiski bija. Viena ideja ir jumta konstrukcijas atjaunot tā, kā tas bija pirms nodedzināšanas, jo pirms tam lodziņi jumtā deva gaismu. Meklējam iespējas, bet par pamatu ņemam tās bildes, kurās ēka redzama pirms aizdedzināšanas. Mansardā var būt gan klases, gan skolotāju istabas, jo

ēka ir kompakta, bet tajā var visu izveidot un savietot.

Cik strauji virzās darbi?

Man būs grūti atbildēt, jo neesmu šī projekta galvenais vadītājs – es pārstāvu lietotāju, bet ir jūtams, ka Aizsardzības ministrija kā galvenā kūrētāja skatās, lai viss notiktu raiti. Ēkas trīs dimensiju skenēšana ļaus ātrāk projektēt un virzīties uz priekšu. Tiek strādāts ne vien pie muižas, bet arī pie blakus mājas, kurā ir sporta zāle, pie stadiona un piebraucamā ceļa labiekārtošanas. Visa pārējā infrastruktūra jāsakārto. Tur ir liels darbs, bet tiek darīts viss, lai mācības sāktos ātrāk.

Kur būs kadetu dienesta viesnīca?

Nodoms ir pārņemt divas ēkas, lai tās un apkaimi uzlabotu. Tas dotu pienesumu arī Rudbāržu iedzīvotājiem.

Vai mazliet vēl jāpaciešas?

Skola būs noteikti, bet jāpaciešas. Protams, celtniecības laikā var rasties nelielas neērtības, bet domāju, ka viss noteikti iedos Rudbāržiem jaunu dvesmu, jo te mācīsies jaunieši, kuri iedos dzīvības garu. Rudbāržu iedzīvotāji ir pretimnākoši, aktīvi. Mēs skatāmies pozitīvi un gribam ātrāk iekļauties sabiedrībā, sadraudzēties un piedalīties kopējos pasākumos.

No 13. līdz 16. jūnijam jaunieši varēs iesniegt dokumentus un pieteikties mācībām Oskara Kalpaka profesionālajā vidusskolā. Tie, kuri būs izturējuši sekmju izrakstu kārtu, tiks aicināti uz klātienes iestāj pārbaudījumiem no 20. līdz 22. jūnijam. Dokumentus var iesniegt Kandavā, Valtera ielā 6, turpat, kur tehnikums, jo pašlaik tur nomājam telpas.

Rudbāržu muižai ir noslēpumi. Kamēr nesākās pamatīga izpēte, neviens nenojauta, ka pagrabstāvā ir maizes krāsns un neliels mantelškurstenis.

No rīta intervija, vakarā evakuācija

18. februāra rītā Kurzemnieks sazvanījās ar civilās aizsardzības krīžu vadības konsultantu, kuldīdznieku EDMUNDU ĀĶĪTI, kurš tad atradās Ukrainā. Tās pašas dienas vēlā pēcpusdienā viņš saņēma ziņu, ka steidzami jāevakuējas. 25. februārī, Krievijas sāktā kara otrajā dienā, ar viņu tikāties Kuldīgā.

Tu teici, ka, braucot šurp uz redakciju, vēl sazinājies ar kolēģiem, kuri palikuši Ukrainā.

Mani kolēģi atrodas no Harkovas līdz Kramatorskai. Harkovā naktī bija mierīgi, Čuigujevskā pusi nakts bija dzirdama apšaušana Sumu pusē. Jācer, ka viss būs labi. Zinu, ka Slovjanska, Kramatorska, Družkovska – tur viss kārtībā. Stipri ir apšaudīta Starobejska. Mēs katru rītu sasaucamies. Tas ir liels reģions, kurā strādājam. Saziņa ir tik intensīva, ka es pat nesaprotu, kā tev izdevās mani sazvanīt, jo telefons visu laiku ir karsts. Tu mani sazvanīji no rīta, bet ap pieciem es jau trīs reizes mainīju biļetes, lai evakuētos, jo puspiecos, kad iegāju ofīsā, pienāca ziņa, ka jābrauc prom. Arī Kijevas kolēģiem atnāca ziņa, ka ir desmit minūšu gatavība – jākravā somas.

Tas viss notiek vienā mirklī. Jociņa sajūta, saprotot, ka es braukšu prom, bet ukraiņu kolēģi paliks. Tas izsit korķus... Man jau bija sarunāti divi evakuācijas varianti, ja nu kas. Emocionāli bija smagi. Ar nakts vilcienu braucu mājās, sestdien piezvanīju sievastēvam un pateicu, ka esmu Kijevā, vakarā būšu Latvijā, lai brauc sagaidīt. Visiem šoks! Neticējam, ka karš ies vaļā. Es gan esmu no tiem, kuriem ir izteikta spēja sajūst, ka kaut kas nebūs labi. Ir čaļi, kuri saka: „Ai, beidz, nekas nebūs!” Es esmu no tiem, kuri saka: „A ja nu kas? Kad?” Man ir paspējuši piezvanīt draugi teju no visas pasaules: Indonēzijas, ASV, Holandes. Neviens netic tam, kas Ukrainā notiek.

Šorīt mostamies un uzziņām, ka Krievijas tanki un karavīri jau dodas uz Kijevu. Visticamāk, grib likvidēt Ukrainas valdību un iecelt sev lojālu.

Iecelt marionetes, kurām pēc tam pateiktu, kas jādara. Kad bruka PSRS, arī tad ielika marionetes. Mēs zinām, kas ar tām notika, kas notika ar brīvību sajūtājaiem ukraiņiem. 1932. gads – *golodomors* (bada nāve). Otrās pasaules karš, kurā ukraiņi gāja palīgā krieviem. Brāļu tauta palīdzēja brāļu tautai. Tad 2014. gads, tad kovids, nu atkal karš. Cik var? Cik var vienai tautai krāmēt vīrsū? Kad runāju ar saviem čaļiem, saku: krievs nāks. Vai pastāsies pie Ukrainas robežas? Kas viņu apstādīnās? Polija? Lietuva? Moldova? Paņems pusi Polijas, paņems pusi Lietuvas? Cik tālu ies? Kā mēs ukraiņiem palīdzam, lai krievi apstātos? Nevarīgā Eiropa.

Civilās aizsardzības krīžu vadības eksperts Edmunds Āķītis (no labās) Ukrainā strādā kopš 2014. gada, kad Krievija šajā valstī iebruka pirmo reizi. Attēlā – ar Dānijas Sarkanā Krusta kolēģiem Olgu Rosakovu un Dzmitriju Rusakovu.

Jau iepriekšējā sarunā dzirdēju pārmetumus Eiropas ierēdņu kūtrumam.

Jā. Labi, es pats esmu Eiropas Komisijā strādājis ar humāno palīdzību un civilo aizsardzību. No 2014. gada biju Ukrainā. Februārī tur sākās pirmā invāzija, martā biju Kijevā. Toreiz man bija baigā iedvesma palīdzēt ar Eiropas vērtībām, salikt tās kopā, strādāt plecu pie pleca. Tas likās pareizi, bet tagad tās sankcijas un viss pārējais... No krieviem var mācīties, kā jāriko šīs operācijas, kā jāplāno. Ir dezinformācija, krievs visu sasaistījis: ekonomika, gāze, nafta, sports, politika... Grozies, kā gribi, – krievs ir visur priekšā. Tikko kāds grib tam iekost, tā sāp pašam. Te rodas jautājums, kāda ir bijusi pretspēle, lai tā nebūtu. Ko esat lēmuši, ko darījuši un kā reaģējuši pretī? Nevar novienoties par SWIFT... Kādās kategorijās mēs spēlējam? Man ir aizdomas, ka Ukraina kopš 2014. gada ir kā placdarms ASV un Krievijai. Es to nevaru pamatot – tā ir mana iekšējā balss. Resursi, sviras, ietekme.

Vai kādu ietekmi drīzumā redzēsim?

Francijas prezidents Emanuels

Makrons un Lielbritānijas premjers Boriss Džonsons ir ieinteresēti politiski, jo viņiem tuvojas vēlēšanas. Tie ir citi mērogi un spēles. Nospīest Putinu var ar viņa paša metodēm, bet vislabāk būtu, ja tas nāktu no valsts iekšienes, respektīvi, varbūt sitieniem pa Krieviju jābūt tādiem, ka pati tauta sacelās un režīmu gāz, bet tur viss sakārtots tā, ka jebkura demonstrācija ir apspiežama.

Pirmās dienas pretkara demonstrāciju statistika Krievijā ir 1400 aizturēto.

Man pastāstīja, ka Pēterburga ir labi izgājusi ielās. Jāatceras, ka Krievijas propaganda ir baisa. Kad 2014. gadā aizbraucu uz Ukrainu, tur šie kanāli vēl nebija aizliegti. Es ieslēdzu un paskatījos. Es tam biju gatavots, speciāli mācīts, bet pat es skatījos un brīnījos, kā ziņās viss salikts tā, ka izskatās perfekti ticami: visi pret Krieviju, viss ir slikti. Tas tā zombē! Kad atbraucu no Ukrainas, man jautājums Latvijas Ārlietu ministrijai bija: „Ko mēs darām, lai uzrunātu tos, kuri šo propagandu skatās? Kā uzrunājam Krievijas un Baltkrievijas pierobežas iedzīvotājus?” Internetā viss ir pieejams. Ko mēs tam liekam pretī?

Propaganda ir baisa. Kaut vai nesenā Putina uzruna...

Ka Ukrainu uztaisījis Ļeņins... Un kas uztaisīja Maskavu? Tas ir traģiski. Pēc tā visa esmu domājis, ko mēs darītu, ja tas tuvotos mums. Kā mēs katrs varam palīdzēt valstij. Tad vienmēr nāk prāta Andreja Upīša novele *Kailā dzīvība*. 21. gadsimts, Eiropas vidus – un še tev! Tas viss jau notika kopš 2014. gada. Putina acīs ukraiņi nav tauta, tā nav valsts – iet tik un dara! Savāc armiju, un aiziet! Savā ziņā pareizi, ka visu, arī Krievijas iedzīvotāju, apskatei publiski tiek izlikti foto ar Krievijas armijas gūstekņiem, ar tiem jauniešiem puikām. Varbūt viņu mātes sāks Krievijā radīt spiedienu no iekšpuses.

Rīta panorāmā atvaļinātais Nacionālo bruņoto spēku komandieris Raimonds Graube pieminēja: iespējams, Krievijas sabiedrība sāks sacelties pretam, kad no Ukrainas mājup sāks plūst zārku rindas.

Droši vien. Palīdzot Ukrainai ietekmēt procesus Krievijā. Bet jāpatur prātā tās neredzamās ķēdītes – ekonomiskās un citas. Kā to visu pārraut? Demokrātija

Krievijā ir, bet ļoti apspiesta. Jābūt grūdienam no iekšpuses. Jābūt arī kopējam lēmumam no Eiropas. Ja sankcijas izteikti sāks izjust vienkāršie iedzīvotāji, ne tikai elite, tas var palīdzēt, taču Eiropai grūti vienoties. Tomēr mani nebeidz pārsteigt arī Ukraina. Bija skaidri zināms, ka vismaz gadus desmit tā nebūs ne Eiropas Savienībā, ne NATO. Prezidents Zelenskis teju katrā uzrunā rietumus kacināja, prasot, kad būs. Nu, nebūs, jo no sākuma jāatrisina iekšējais konflikts. Tāpat kā Gruzijā, Moldovā. Tas, starp citu, iespējams, ir labi nostrādāts plāns, lai šis valstis nevar iestāties ne Eiropas Savienībā, ne NATO, kamēr ir iekšējais konflikts. Jā, ir vienošanās par sadarbību, bet tas arī viss.

Iepriekš es tavā balsī dzirdēju bažas, ka mēs Baltijā varam būt nākamie. Kāpēc? Ir NATO līguma 5. pants.

Ko nozīmē 5. pants? Uzbrukums vienai dalībvalstij ir uzskatāms par uzbrukumu visām. Bet kā tas darbosies? Kas tādā situācijā notiks, kā izpaudīsies? To neviens nav stāstījis. Tas rada bažas. Ja šāda situācija iestājas, kas mums jādara?

Cīnīsies līdz pēdējam

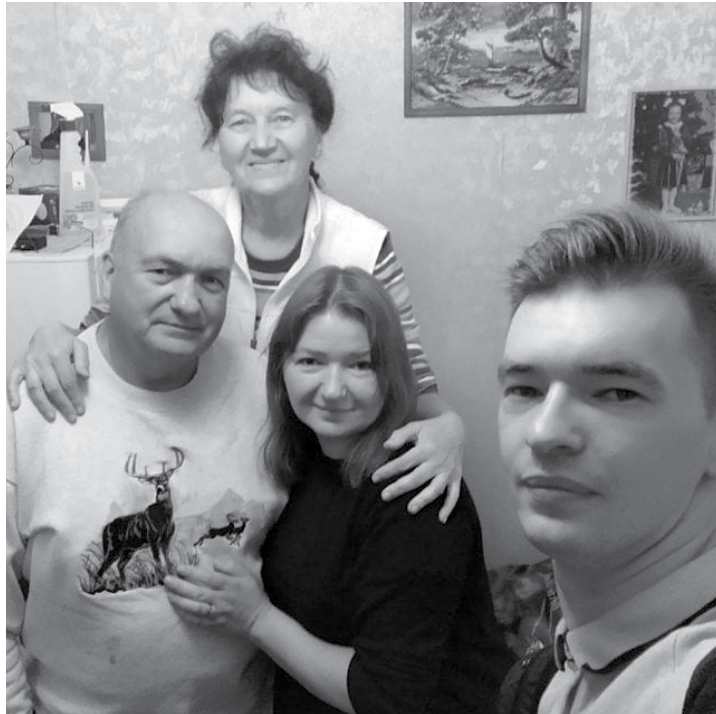
Kurmāles pagasta iedzīvotājai ANŽELIKAI ŠTERNBERGAI Ukrainā dzīvo vecāki, brālis, draugi un radi. Pati izaugusi Hmeļnickas pilsētā, bet nu 13 gadu dzīvo Latvijā. Uz šejieni atvedusi mīlestība, jo apprecējusies ar kurzemnieku. Arī viņa, sākoties Krievijas armijas uzbrukumam, aicinājusi savējos uz Latviju: „Saku mammai, lai brauc pie manis, bet viņa pozitīvi atbild – tas drīz beigsies. Nevienš tur netic, ka tā turpināsies ilgi. Ukraiņi savu valsti neatdos! Cīnīsies līdz pēdējam – to es zinu.”

JA NEVAR SAZVANĪT

Gandrīz 24 stundas dienā Anželika notiekošajam seko līdzī Ukrainas medijos un ar tuviniekiem regulāri sazinās. Vecāki dzīvo Hmeļnickā – pilsētā starp Karpatiem un centrālo Ukrainu. Tur naktī divas reizes apšaudīta tuvējā lidosta, tāpēc bijis stress. Sakari līdz šim nav traucēti, ja neskaita to reizi, kad nav varējusi sazvānīt nevienu un ļoti satraukusies: „Tas bija tad, kad brālis pastāstīja, ka bijis brīdinājums par apšaudi Hmeļnickā, kas varētu notikt naktī. Tonakt cēlos augšā, lūdzu Dievu, raudāju, jo nevarēju pagulēt. Visu laiku domas tikai tur. Kad no rīta nevarēju sazvānīt ne tēti, ne mammu, ne brāli, bija bail. Skatījies ukraiņu ziņas, lai noskaidrotu, vai uzbrukums noticis vai ne. Kad beidzot sazvānīju, tad sarāju. Pateicu, ka telefonam vienmēr jābūt blakus, lai varam sazināties.”

„Ukraiņi ir patriotiski. Vēl jo vairāk viņi tādi ir tagad, jo zina: ja ienaidnieku neuzvarēs, nākamā būs Eiropa. Krievija pie vienas Ukrainas neapstāsies. Ja ar Dieva palīdzību šo agresiju neapturēsīm, tā ies tālāk,” ir pārliecināta ukrainiete Anželika Šternberga, kura dzīvo Kurmāles pagastā.

Anželika ar vecākiem un jaunāko brāli savā dzimtajā Hmeļnickā pagājušā gada augustā.

„Ir tie, kuri baidās, tie, kuri tic uz to labāko, un tad ir tie, kuri nedomā, bet vienkārši dara.”

arī tur dzīvo radi. Poļi ar savu transportu atbrauc pie robežas, cilvēki iet pāri un glābjas. Poļi piedāvā aizvest, kur nepieciešams, pabarot. Valoda esot nedaudz līdzīga, tāpēc saprasties nav grūti.

„Ukraiņiem ir sava zeme, tā viņiem pieder jau sen. Mēs neesam atnākuši ciemos – esam saimnieki savā zemē. Ja kāds nāk mūsu zemē, tas ir kā svešinieks mūsu mājās. Ja jūsu mājās ienāktu naidīgs cilvēks, sāktu tur visu plosīt un ārdīt, kā rīkotos jūs? Protams, mēs vēlamies savu zemi aizsargāt.” Ukraiņu tauta esot ļoti viesmīlīga, un, ja kāds nāk ar mieru, uzņemot ļoti silti.

Bet šie *viesi* nav vēlami. Anželika uzsver: pēc pirmās apšaudes Ukraina nav šāvusi pretī – līdz pēdējam mēģinājusi ar agresoru sazināties civilizēti. „Visi miermīlīgie līdzekļi izmantoti. Bija lūgumi Eiropai, NATO, ASV. Ukrainas prezidents, ar ko vien varēja, ar to mēģināja tikties. Un nekur neaizmuka. Volodimirs Zelenskis atrodas Kijevā. Darbi liecina par cilvēku,” ar lepnumu balsī saka Anželika.

NO SVARA PAT MAZĀKAIS ATBALSTS

Kāds viņas radnieks negatīvi izteicies par Ukrainas karodziņu, ko cilvēki liek savās bildēs feisbukā. Anželika to uztver pozitīvi: „Ja redzu, ka kāds draugs to uzlicis uz savas bildes, es zinu – viņš domās ir ar mani. Pat tad, ja nezvana, neraksta, neko nesaka. Un, jo vairāk cilvēku to dara, jo lielāku atbalstu var just.” Lai arī tas ir mazākais, ko var darīt, tomēr patīkami.

„Jebkura valsts Ukrainas vietā justos tāpat. Kad bēdas bija ASV vai Francijā, arī tad atbalstījām, feisbukā savai fotogrāfijai uzliekot attiecīgu rāmīti.

Ir svarīgi ielikt sevi cita vietā, lai to saprastu. Es no sirds pateicos ikvienam, kurš ar ukraiņu tautu ir domās, lūgšanās, novēlējums, atbalsta finansiāli un materiāli.

JŪTAS VAJADŽĪGA SAVAI ZEMEI

Anželikas mamma saglabājot mieru un cenšoties palīdzēt citiem: „Viņa uzņēmusi divas ģimenes ar bērniem un līdzpaņemtajiem mājdzīvniekiem. Iedevusi naktsmājas un pabarojusi. Tie, kuri atbrauca no Zaporozjes, dodas tālāk uz Lvovu. Tie, kuri atbrauca no Kijevas, nolēmuši palikt pie maniem vecākiem. Viņi atbraukuši pat bez gultasveļas. Mamma saka: „Es jūtu, ka esmu vajadzīga šeit, un mēģināšu palīdzēt, cik varu.” Man šķiet, ka tētim gribējās no Ukrainas izbraukt, tomēr viņš saprata, ka mammai taisnība, un viņu atbalsta. Ir tie, kuri baidās, tie, kuri tic uz to labāko, un tad ir tie, kuri nedomā, bet vienkārši dara.”

Mammas draudze Ukrainā dievnamu pārveidojusi par paltversmi bēgļiem, kur varot uzņemt pat tūkstoši. Cilvēki, to zinot, vedot marinētus gurķus, kartupeļus un daudz ko citu. Tur esot virtuve un vieta, kur nomazgāties. Ukraiņi bēgļus atbalstot, kā vien var. Iesaistoties visi.

„Es jautāju brālim, kā iet. Viņš atbild: „Saglabājam mieru un tīrām ieročus.” Tas bija joks. Brālis strādā par juvelierizstrādājumu lāzergravētāju un ir tādā vecumā, ka varētu būt armijas rezervists. Viņš saka: „Jūs uztraucieties vairāk nekā mēs.” Es

domāju: tas tāpēc, ka pagaidām viņi nav tā biedēti kā tie, kurus pataisno apšauda kā Kijevā vai citur,” spriež Anželika.

VISS IR SLĒGTS

Zvanījusi arī draugiem uz Berdjansku, kur kādreiz braukusi atpūsties. Kopā rīkotas nometnes bērniem ar īpašām vajadzībām, tāpēc tie viņas dzīvē esot īpaši cilvēki: „Viņi zvana, ka vairs nevar izbraukt, un gatavojas tam sliktākajam, tāpēc ka atrodas karsto punktu ielenkumā. Draugi joko: jāņem laiva un jāairējas pa jūru, jo pa sauszemi aizbraukt nav iespējams. Viņi teica: „Ja šajā zemē vairs nesatiksīties, tiksīties debesīs.” Jo draudzene vīru vienu nepametīs.”

Anželikas draugi mēģina pārtiku un zāles nogādāt uz tuvējiem laukiem. Tur cilvēki vispār nekur nevar tikt, jo sabiedriskais transports nekursē. Pilsētā slēgtas visas aptiekas, veikali, benzīntanki, pie bankomātiem nevar tikt. „Tie, kuriem nav pat minimālu krājumu, ir izmisumā. It īpaši tie, kuriem pēkšņi beidzas zāles, bez kurām nevar iztikt. Visi dzīvo stresā. Īpaši lielas bailes izjūt veci cilvēki, kuri bērnībā vai jaunībā piedzīvojuši iepriekšējo karu. Draugi brauc

turp, atbalsta, aizlūdz par viņiem, mierina un mēģina visādi palīdzēt.

Bet arī no turienes vairs netiek. Tāpēc es nevaru neraudāt, par to domājot. Nespēju ar to samierināties,” stāsta Anželika.

„Arī Latvija ir daudz cietusi, tāpēc latvieši ukraiņus saprot.”

GAN RĪKOTIES, GAN AIZLŪGT

Daži draugi un radi atrodas karstajos punktos, un nav zināms, vai ir dzīvi – uz īsziņām nav atbilžu, nav vairs iespējams sazvānīt: „Gan draugi, gan radi dzīvo Kijevā, kur ar raķetēm šāva pa daudzdzīvokļu mājām. Draudzene Tatjana nakti pavadīja bunkurā – nevis pagrabā, bet metro stacijā kopā ar daudziem citiem. Pēc tam riskēja braukt prom un mēģināja šķērsot robežu ar Slovēniju, jo tur draugi piedāvāja patvērumu, bet tādēļ, ka vīru nelaida ārā, pagaidām palika Karpatos. Cilvēkiem ir lielas bailes, tāpēc ka viņi nezina, cik ilgi tas turpināsies un ko gaidīt.”

Daudzos Ukrainas ciematīņos saimnieces palīdz armijai: cep pīrāgus, vāra, konservē, taisa boršču un ruletes, to visu sapako un sūta uz armiju. „Zinu, ka arī Latvija ir daudz cietusi, tāpēc latvieši ukraiņus saprot. Ir tādi cilvēki, kuri zaudējuši savu iedzīvi. Ir vietas, kur apšaudīts viss ciems. Nekā vairs nav – briesmīgi skati, jo viss izpostīts un nav, kur atgriezties. Viss būs jābūvē no jauna. Viņiem vajag segas, pannas, dakšiņas, salvetes – visu un jebko.”

Anželika šajās dienās daudz lūdz Dievu, darot ikdienas darbus, jo neesot iespējams no tā visa norobežoties: „Visu laiku lūdzu: „Dievs, pasargā manējos un dod mieru Ukrainai!” Visu laiku automātiski atkātoju. Nespēju pat mūziku klausīties, jo domās esmu tur, pie savējiem. Neskatoties uz to, ko redz manas acis, gribas ticēt, ka būs labi un ka ienaidnieks, kas bezkaunīgi uzbruka, atkāpsies.” Viņu priecē tas, ka visi krievi šo karu neatbalsta, visi akli neseko Putina režīmam: „Redzams, ka daudzi mostas un Krievijas uzbrukumu publiski nosoda – protestē, iziet ielās, riskējot ar savu brīvību.”

UN KĀDS NĀK JŪSU MĀJĀS...

Anželika izpētījusi, kādu informāciju cilvēki saņem no Krievijas TV kanāliem: „Krievi domā, ka Putins savu tautu sargā no NATO. Tā ir viņa pozīcija. Ukrainā viņš ukraiņus it kā aizsargā no banderoviešiem un nacionālistiem. Vai mīlēt savu tautu ir slikti? Vai mīlēt savu zemi ir kāds pārkāpums? Tas ir katra cilvēka pienākums! Ukraiņi esot krieviem brāļu tauta. Mēs neesam brāļi – drīzāk poļi ir mūsu brāļi. Atbalsts, ko dod Polija, ir tik liels! Desmitiem tūkstošu ukraiņu tur ir uzņemti bez dokumentiem.”

Vairāk par to, kas notiek Polijā, viņa zina no šīs valsts ziņām, jo

„Vai mīlēt savu zemi ir kāds pārkāpums? Tas ir katra cilvēka pienākums!”

Atklājumi un interesanti fakti par pili

Livonijas ordeņa pilij Alšungā, valsts aizsargātam arhitektūras piemineklim, ir ļoti sena vēsture, kas glabā daudz noslēpumu.

Tagad, pēc remonta, apmeklētāji varēs apskatīt visu Alšungas viduslaiku pils pirmo stāvu un daļu no otrā.

Pirmā stāva lielākā zālē 18. gadsimta beigās pārdalīta četros dzīvokļos.

Pils celta 1372. gadā kā četrstūrainā, nocietināta būve ar iekšējo pagalmu. Līdz mūsdienām saglabājusies daļa no austrumu korpusa pagrabiem, dienvidu korpusu un divi nocietinājumu torņi. Otrais, dzīvojamais, stāvs uzcelts 15. gadsimtā, tāpat arī divi vēlāk celtie torņi. Ja nebūtu pēdējo gadu steidzamo glābšanas darbu, būtu iebrucis jumts.

NO MANIERISMA LAIKA

„Tā kā padomju laikos vairākas sijas tika izzāģētas apkurei, siju gali un pils mūri vērās vaļā. Pils nav apkurināma, tai nav centrālās apkures – tā bija lielākā problēma un drauds tam, ka pils varēja sabrukt,” skaidro Kuldīgas attīstības aģentūras (KAA) vadītājas vietniece Aiga Vanaga-Poriķe.

Nauda atjaunošanai iegūta no Eiropas Reģionālās attīstības fonda projektā *Jēkaba ceļa kultūras mantojuma un mākslas jaunrades magnēti*. Tagad pabeigtas divas kārtas – pārseguma siju protezēšana un nomaīņa, jumta remonts, noteku un zibensaizsardzības ierīkošana, lai pils mūri nekļūtu mitri.

Iegūstot Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes atbalstu, ārpus šī projekta notikusi dienvidu korpusa arhitektoniski mākslinieciskā izpēte, logu un durvju inventarizācija. To darījis SIA *AV Studio*. Stāsta arhitekts un izpētes vadītāja Līva Garkāje: „Ļoti īpašs atklājums bija 16. un 17. gadsimta manierisma laika apdare ap vienu logu dienvidu korpusa dienvidu fasādē. Tāds

veids saucas grafito – šo apmetuma apdari veido no vairākiem apmetuma slāņiem. Apakšējais mēdz būt raupjš, augšējais – gludāks. Ar šādu mijkārtojumu tiek imitētas dažādas detaļas. Pilī atklātas detaļas ap logu, apmales un aplodas profila zīmējums.”

APSKATEI – ABI STĀVI

Tūrisma mārketinga speciāliste Inga Bredovska teic, ka pilī remonts pakāpeniski notiek jau divus gadus ar pārtraukumiem ziemā. Pirms tam apmeklētāji varēja apskatīt tikai daļu no pirmā stāva: „Vienmēr teicu, ka jāpaciesas līdz rekonstrukcijai. Pagājušajā gadā jau varēja apskatīt visu pirmo stāvu un uzkāpt arī otrajā stāvā, kur izveidotas pārklājuma laipas, pa kurām varam pastaigāt un apskatīt pili no augšpusē – manteļskursteni, atjaunotās sijas. Apmeklētāji pēc apskates vienmēr iznāk apmierināti, laimīgi.”

Saglabājusies oriģinālā grīda, kas tapusi no 17. līdz 19. gadsimtam: „Katrā telpā ir savs dēļu platums, vecākie ir pie iesejas. Taču agrāk ieseja bija pāris telpu tālāk no tagadējās.” Pilī atrodas arī senās durvis. Restaurētas mēbeles, kuras apskatei vēl nav pieejamas.

SIJAS BIJA STEIDZAMAS

I. Bredovska atklāj divus stāstus par izzāģētajām sijām: „Viena versija ir tāda, ka padomju laikā otrajā stāvā bija ierīkota šautuve. Lai šaut būtu vieglāk, izzāģētas sijas. Otrā versija – šīs sijas no-

Alšungas pils pagalmā – dienvidu korpusi.

Dažviet sijas saglabājušās no 17. gadsimta.

Pils senā iemītniece – Zaļā dāma.

Otrajā stāvā sijas protezētas, redzamas arī oriģinālās.

Otrajā stāvā, ejot pa laipu, apmeklētāji var pili apskatīt no augšas un redzēt manteļskursteni.

kurinātas, lai telpas piesildītu.” Nu tās aizstātas ar jaunām: „Tās bija ļoti vajadzīgas. Kad telpas tika apskatītas pirms remonta, strādnieki teica – cik labi, ka ziemas nav bijušas pārāk bargas, jo, ja uz jumta vēl būtu gūlusies smaga sniega kārtā, tas būtu nobrucis. Tad pils zaudētu daudz no saglabātajām vērtībām.”

Vēl var apskatīt tādas interesantas telpas, kas līdz mūsdienām saglabājusies turpat, kur bijušas, piemēram, tualete atrodas pils vidū, ir būvēta uz iekšpagalmu, un agrāk kanalizācija gāzusies turpat lejā, pagalmā.

UZ SIENĀM – SENI GLEZNOJUMI

I. Bredovska atklāj, ka remonta laikā ir atklājumi: „Citur uz sienām skatam paveras gleznojumi no 18., 19., arī 20. gadsimta. Uz katras sienas tie ir atšķirīgi, un varam apmēram noteikt, no kuriem gadsimtiem tie saglabājušies.” Šur tur spraucas laukā zilā krāsā, kas senāk bijusi ļoti dārga un norādījusi uz augstu statusu.

DIVAS DAĻAS PABEIGTAS

Pils pirmā stāva lielākā telpa bijusi svinību zāle, kas 18. gadsimta beigās sadalīta četros dzīvokļos. Zālē saglabājusies daļa no oriģinālajām sijām, gali protezēti: „Tas rekonstrukcijā bija pirmais – siju nomaīņa. Otrā daļa – jumta remonts – arī ir pabeigta. Trešā daļa drīz būs logu un durvju maiņa un restaurācija. Vēl paredzēts veidot ekspozīciju,” stāsta I. Bredovska.

MANEĻSKURSTENIS UN TORNIS

Mazie lodziņi otrajā stāvā agrāk bijušas šaujamlūkas. Tiem priekšā pielikti stikli: „Lielā vējā vairāki šobrīd izgāzti. Otrajā stāvā esam izbūvējuši laipu pārklājumu, lai apmeklētāji var apskatīt, kā pils būvēta, kādas bijušas oriģinālās sijas un manteļskurstenis. Zem skursteņa, skatoties lejā, pagrabstāvā agrāk bija krāsnis, kuras kurināja ar cukām ciet. Ar siltā gaisa plūsmu pils apsildīta, atverot cukas vaļā. Pašā otrajā stāvā galā var redzēt ķieģeļus, kas agrāk kaltēti tepat. Otrais stāvs piebū-

vēts 17. gadsimta beigās. Tajā laikā aizgāja bojā pils korpusi pie otra torņa. Tad arī šī pils daļa pārbūvēta kā dzīvojamais korpusi.” Laipa ierīkota tikai uz vienu pusi, kur atrodas manteļskurstenis, bet tiks pagarināta arī uz otru: „Otrā galā atrodas tornis un telpa, kas ir vesela istaba.” Pilī sakrājušies daudz celtniecības putekļi, telpās ir auksti, jo to nevar apkurināt, tādēļ pasākumi nenotiek, taču drīz pils atkal vērs durvis.

AR EIROPAS ATBALSTU

Pēdējie lieli darbi pils saglabāšanai sākti 2019. gadā. Pirmā kārtā – dienvidu korpusa glābšana – ietvēra pirmā un otrā stāva pārseguma siju un to ligzdu atjaunošanu korpusa sienās. Otrajā noņemti visi jumta dakstiņi, tie šķīroti, veselie mazgāti. Pēc jumta reljefa izlīdzināšanas veselie uzlikti atpakaļ, trūkstošo vai bojāto vietā izmantoti analogi. Papildus dienvidu korpusam ierīkota zibensaizsardzība. Abām kārtām izlietoti 226 000 eiro, no tā Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un valsts devums ir 201 000 eiro, pašvaldības līdzfinansējums ir mazliet pāri 25 000 eiro.

Šogad ar ERAF atbalstu turpinās pils logu un durvju restaurācijas dokumentu izstrādi, līdz gada beigām notiks pati restaurācija, tiks ierīkota pastāvīgā ekspozīcija. Projekta finansējums atlikušajiem darbiem ir gandrīz 127 000 eiro, no tā ERAF un valsts dotācija – ap 112 000 eiro, pašvaldības ieguldījums – ap 14 000 eiro, informē KAA vadītājas vietniece A. Vanaga-Poriķe.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„Kam ir atdota sirds”

Kuldīdznieces DACES BLŪMAS balss ik dienu skan *Kurzemes Radio* – viņa ir ziņu redaktore. „Arī tā ir misija – būt cilvēkam, kas informē,” saka Dace. Taču daudzi zina, ka vēl viņas sirds aicinājums ir nest cilvēkiem gudrību un mieru, ko dod Dieva vārds. Ilgus gadus Dace kalpojusi kā Kuldīgas Vasarsvētku draudzes mācītāja. Viņa saka: „Esmu dzimusi un uzaugusi Kuldīgā. Ļoti lepojos ar to, ka esmu šejieni, ka te ir manas saknes: ģimene un draugi, skolotāji un ļoti, ļoti daudz pazīstamu cilvēku, ar ko satiekos ikdienā. Kurmāles pagastā mežā aiz *Sauleskalniem* mazā koka mājiņā *Lāči* dzīvoja mani vecvecāki. Tā bija visa mana pasaule bērnības vasarās.”

Dace ar zirgu Gabarītu pie Ventas rumbas 1988. gadā.

IEDVESMAS PILSĒTA

„Līdz zināmam vecumam es šajā pilsētā saņēmu tās ieguldījumu – izglītību, drošu dzīves vidi, un tad pienāca laiks, kad varēju sākt dot to atpakaļ. Man nekad nav gribējies dzīvesvietu mainīt. Nē, ne jau aiz slinkuma. Šeit dzīvoju vairāk nekā pusgadsimtu, un man ir prieks redzēt, kā Kuldīga mainās. No bērnības atceros garās koka tirgus būdas Pilsētas laukumā un tagad varu būt klāt savas pilsētas vēsturisko pārmaiņu brīdī, kad tā kļūst par pērli. Ik dienu būt šeit iekšā un redzēt, kā mainās ielas, parki, rotaļu laukumi... Vienu brīdi nevar tās ielas izbraukt, bet pēc tam baudu skaisto vidi. Dzīve šajā pilsētā ir iedvesmojoša.

Kādu brīdi esmu dzīvojusi Vācijā – skaista zeme, lieliski, pieklājīgi, pedantiski cilvēki, tomēr sirds vilka atpakaļ. Vācijā biju līdzīgu saņemusi lasāmvielu – romānu *Dvēseļu putenis*. To izlasot, sapratu, ka labprātīgi citā zemē nekad nedzīvošu. Priecājos arī, ka man nebija izplatīto imeslu braukt projām no Latvijas: krīze, kredīti... Un nekad neesmu to nožēlojusi, jo šeit vienmēr atrodu pozitīvo. Šeit patiešām ir, no kā iedvesmoties.”

Kurzemes Radio ziņu redaktore un arī mācītāja Dace Blūma: „Esot iekšā visos procesos vienlaikus, galvenais ir atrast mieru un līdzsvaru, nepazaudēt sevi, lai pašu neizmet no orbītas.”

ATZIŅAS

„Kā nonāc līdz dievišķām vērtībām? Tās bija krīzes personīgajā dzīvē. Meklēju kādu stabilu pamatu. Dievs no mums katra gaida aicinājumu, lai ienāktu mūsu dzīvē un mainītu to pareizajā virzienā. Nevar dzīve un tās kvalitāte mainīties, ja nemaina tās virzienu, vērtības un prioritātes. Dievs mums katram ieliecis talantus, dāvanas, vērtību atziņu, lai mēs nebūtu tikai patērētāji, lai no mums būtu arī labums.

Neatkarīgi no uzskatiem dzīvojam vienādos apstākļos. Kāds labums no tā, ka sakām: apkārt ir neciešamas lietas, viss ir briesmīgi... Kam sirds ir atdota Dievam, tāds cilvēks nedomā, ka tagad ir beigas. Ejot cauri krīzēm, tās mūs māca un dara stiprākus, gudrākus.

Ukrainā šobrīd pastāv reāli kara draudi. Jāatceras, ka starp 1. un 2. pasaules karu Latvijas iedzīvotāji gāja cauri visādām šausmām. Ir apstākļi, ko mēs personīgi nekādi nevaram ietekmēt.”

PLĀNS A, B UN... Z

„Man ir tuvs seriāls *Likteņa līdumnieki*, kurā cilvēki izdzīvo, iziedami cauri ciešanām, un viņiem ir, ko pateikt bērniem, mazbērniem. Dievs neuzliek cilvēkiem lielākus pārbaudījumus, nekā tie spēj panest. Bet ikdienā ir jāatzīst un jālūdz: „Dievs, es nezinu, bet tu zini – palīdzi, sagatavo mani!” Tad mēs dienu pa dienai varam iziet cauri visiem apstākļiem. Arī tagad kovida ēr, ja tā var teikt, dzīve jāpakārto dažādām situācijām, piemēram, kad bērni nevar iet uz skolu. Tas liek realizēt ne tikai plānu A vai B, bet sievietei – arī Z. Visu alfabētu un

pat vēl rezervi. Dzīve katru dienu piespēlē daudz neparedzētu situāciju. Jābūt darbā, bērnam – skolā, un vēl jābūt gatavam jebkurai situācijai, katram izkāpjot no savas komforta zonas. Zinu ģimeni, kura aizceļo uz Āfriku atpūsties, bet tur – vienam no ceļotājiem pozitīvs tests, turklāt kaut kur ceļā noklīdusi bagāža. Galu galā jau visi atgriezās dzīvi un veseli, bet plāns vienkāšī atpūsties izvērtās pavisam citādi.”

VISI GRUPIŅĀS

„Esmu ievērojusi, ka šis laiks mūs sadalījis pa grupiņām. Telefonā tāpat kā visiem man ir daudzi čati: draudzes, darba, bērna skolas un citi. Tik daudz grupiņu, kurās iesaistīties, kurām jāpieslēdzas, lai kaut ko risinātu, apspriestu, ierosinātu. Dzīve saskaldīta mazos nogriežņos – nekas nav paredzams. Turklāt vēl šodien ir divas lielas grupas: cilvēki ar sertifikātu un bez tā. Visā tajā ir ņemšanās un nostāšanās *par* vai *pret*.

Un, tikko sākas cīņa *pret* kaut ko, tā sākas negatīvisms, neieredzēšana un šķelšanās. Bet, ja iestājamies *par* – par savu ideju, saviem mērķiem, tad arī pašam procesam ir pozitīvs plūdums. Kad nāk vēlēšanas – un es esmu mediju pārstāve, tāpēc īpaši to izjūtu –, bieži kāds politisks spēks nāk ar tik lielu *pret*: visu izbeigt, visu nogāzt, visus aizdzīt... Bet kur ir mērķi *par*? Ko tad tu darīsi? Aizdzīt visus iepriekšējos nav liela māksla, bet kas būs tas pozitīvais, kādu gaismu atnesīsi?”

TĪRS ŪDENS

„Sociālajos tīklos redzēju video – kādam jābūt kristietim. Vadītājs paņēma sūkli,

saspieda un iemērca tīrā ūdenī, ļaujot tam piesūkties. Pēc tam izcēla sūkli no ūdens un spieda tā, ka ūdens no tā tecēja ārā. Morāle: lai kā dzīve tevi spiež, ārā jānāk tikai tīram ūdenim. Patiesībā jebkuram cilvēkam jāpaskatās, kas spiedīgos apstākļos nāk ārā. Cilvēki šodien bieži ir dusmīgi: „Atcelt, atlaist!” Bet kas tevī pozitīvs bijis ielikts? Spiedīgos apstākļos nevar iznākt ārā tas, kā tevī nav. Kas no mums nāk ārā? Ko stiprinošu mēs varam piedāvāt līdz cilvēkam? Mums vajag izturēt, jo katru dienu esam tuvāk brīdim, kad no šīs pandēmijas situācijas iziesim.

Ko dzird mūsu bērni? Vai to, ka viss ir slikti un nekā nav, vai tomēr padomu, kā pietaupt naudiņu un siltumu, kā pastāvēt, kā ikdienā ieraudzīt arī labo un skaisto? Draudzē esot, mūsu vidū nav sūdzēšanās – Dievs atklāj visu, kas mums jāzina. Kalpošana mums tagad notiek arī zūmā, un laiku pavadām, cits citu stiprinot un par citiem aizlūdzot. Mums, lūdzējiem, gandrīz katru dienu ir svētki – mūsu lūgšanas tiek uzklautas. Atliek tikai saslēgties kopā lūgšanā par ģimenēm, veselību, dažādām situācijām. Piemēram, nesen lūdzām par cilvēku Zvidriņā, kurš bija komā, slims ar kovidu. Pienāca ziņa, ka viņš strauji atspīrgst. Dievs liek pievērst skatu nevis kovidam, bet cilvēkiem.”

ZIRGI UN ZIŅAS

„Darbavietas man vienmēr bijušas svarīgas un tādas, kas iedvesmo. No 12 gadu vecuma mana lielā mīlestība bija un joprojām ir zirgi, un pirmie 14 darba gadi pagāja Veckuldīgas audzētavā, kur biju jaunzirgu trenere. Tolaik apbraukājām Ukrainu, Baltkrieviju, Krieviju. 1989. gadā bijām Kostromā, kur pirmo reizi parādē izgājām ar sarkanbaltsarkano karogu. Bieži zirgus vedām uz Vissavienības tautsaimniecības sasniegumu izstādi Maskavā. Kopā ar savu trenējamo Gabarītu 1987. gadā tikām uz žurnāla *Koņevodstvo i Konnij Sport** vāka.

Kurzemes Radio strādāju kopš 1997. gada, kad tas sāka skanēt ēterā. Esmu ziņu redaktore. Man patīk būt iekšā visā tajā, kas notiek, – tas nekad neapnīk. Kad paņemu atvaļinājumu divas trīs nedēļas, gribas atkal būt darbā un turpināt. Gatavoju ziņas no 8.00 līdz 18.00. Raidījumā *Nedēļa ceturtdienā* ar viesiem runāju par aktualitātēm. Vēl gatavoju veselības, dzīvnieku un dārza ziņas – mums tām ir savi avoti. Ja pašai tēma patīk, to var klausītājiem pasniegt interesanti. Tā kā man ir kaķis, meklēju informāciju un dalos, kā mājas mīluli pareizi kopt un barot, lai ar savu neprasmīgo mīlestību nenodarītu tam pāri. Vēl viena mana radiojoma ir dārzs, piemēram, kā kopt istabas puķes, kā pareizi uzglabāt ražu – ko kam drīkst un ko nedrīkst likt blakus. It kā jau zināmas lietas, bet kaut kā piemirstas, un nekad nav par lieku atgādināt.

Dace ar meitu Annu pērn 1. septembrī.

Ikdienā blakus ir arī kolēģi. Mēs, *Kurzemes Radio* komanda, viens otru cienām, pieņemam, kādā jautājumā izsakot arī savu viedokli, lai kopīgais darbs – radio skanējums – kļūtu arvien pilnīgāks. Un tā nemanot augam paši un palīdzam augt citiem.”

ANNA

„Meitiņa dzimusi februārī – puteņu mēnesī, tādēļ gribējās, lai vismaz vārdadienu varētu svinēt vasarā. Man patīk senie sieviešu vārdi: Anna, Lība, Elza, Marija, Emīlija. Anna man ir īpaši mīļš tēls, jo Bībelē tā sauca pravieša Samuela mammu. Tulkojumā šis vārds nozīmē *žēlastība*. Meita man arī atnāca kā liela Dieva žēlastība.

Anna pasaulē nāca 14. datumā – dienā, kad visi skatlogi un bērnudārza grupiņu telpas tika krāšņi izrotātas ar sirsniņām. Annai patīk zīmēt, veidot, viņa saista mūzika – viņa apmeklēja mūzikas skolu, vēl dejo sporta dejas. Prieks skatīties, ka bērnu kaut kas aizrauj, un jo vairāk, ja tas padodas. Jau no mazām dienām viņai ir pazīstama radiostudija. Tiesa, mikrofonu gan vēl netiek dots.

Annas dēļ tik aktīvi vairs nekalpoju kā mācītāja – esmu paņēmusi atvaļinājumu, lai varētu būt laba mamma un izvadāt meitu visur, kur vajag. Īpaši liela slodze pirmklasnieku vecākiem ir attālinātās mācības. Draudzes aktīvās lietas esmu nodevusi citam – Naurim Gustsonam, kurš ar lielu dedzību un atbildību kalpošanu turpina. Esmu draudzes padomē kā vecākā mācītāja un pildu citus pienākumus, kuru tāpat nav mazums. Gribu visiem atgādināt 37. psalmu: „Ceri uz To Kungu un dari labu, paliec savā zemē un dzīvo ar godu!” Lai izdodas!”

* Žurnāls *Zirgkopība un Zirgu Sports* (krievu val.)

Par Daci

● „Dace mīl Dievu un cilvēkus un kalpo tiem no sirds un dvēseles.” (Ticības māsa no Latvijas Vasarsvētku draudžu apvienības.)

● „Ļoti izpalīdzīgs cilvēks, kam prātā vienmēr pozitīva laika prognoze. Prot saskatīt labo arī tur, kur tā nav vispār. Dacei atbilst tas pasakas teiciens: „Vienmēr labo redzēt, labo dzirdēt, labus darbus darīt!” (Dace Blathena, kolēģe *Kurzemes Radio*.)

● „Viņa ir no citas dimensijas!” (Māris Dadzis, kolēģis *Kurzemes Radio*.)

Kinoekrāns – logs uz pasauli

„Man palicis atmiņā, ka Kuldīgas kinoteātra kolektīvs bija kā ģimene. Visi cits par citu zināja. Darbs ļoti atbildīgs – nedrīkstēja sabojāt filmas un noraut seansus, kaut arī gadījās visādi. Tolaik, kad video nebija, kinoekrāns bija kā logs uz pasauli,” stāsta novadnieks ANSIS GRŪBE, kurš vairākus gadus rādījis filmas kinoteātrī *Kurzeme*. Tolaik viņš bijis Ansis Burke – tagadējo uzvārdu pieņēmis 1995. gadā. A.Grūbe dzīvo Rīgā un ir pašreizējās V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas absolvents, 30.–40. gadu Kuldīgas ģimnāzijas skolotāja un gleznotāja Kārļa Grūbes māsasdēls.

Skats uz ēku un blakus uz parku. Kreisajā pusē stalažas liecina, ka fotografēts pirms kinoteātra atvēršanas sabiedrībai.

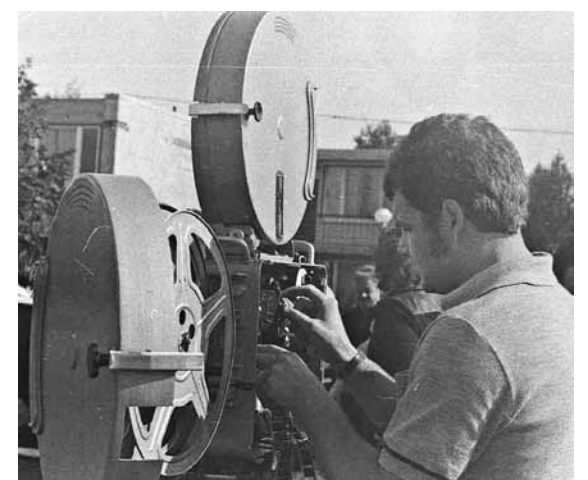

Kinoteātra *Kurzeme* aparatūras palīgtelpā pirms seansa ap 1977. gadu. Visi kinomehāniķi: Alberts Martinsens, Ainars Felcis, vecākais kinomehāniķis Ansis Burke un Andris Šulcs.

Fotogrāfiju no krāsu diapozitīva uztaisījis Anša Grūbes onkulis Stepans Burkevics ap 1960. vai 1961. gadu. Pie kinoteātra – neona reklāma, tolaik jaunums un pilsētā vienīgā. Iemūžināta 1905. gada ielas asfaltēšana.

Kuldīgas kinodirekcija Komunistiskās sestdienas talkā, sakopjot apkārtni 1982. gada aprīlī. Priekšplānā ar raibo džemperu direktors Jānis Rautiņš, blakus tehniskais vadītājs Oļegs Aksjonovs, blakus rok Imants Lauriņš, uz trepēm remontpunkta priekšnieks Oļegs Batalovs, uz pakāpiena stāv Andris Šulcs. „Ēka ir nožēlojamā stāvoklī – no fasādes lobās krāsa, durvis apakšā sprūst, durvju stikli grab. Gadiem ilgi remontam netika piešķirta nauda,” atceras Ansis Grūbe.

BALSTĪJĀS ENTUZIASMĀ

1973. gadā A.Burke pabeidzis 3. tehnisko skolu Rīgā, kļūstot par 1. kategorijas kinomehāniķi. No sākuma filmas rādījis kinoteātros Rendā, Ozolos, Raņķos, Snēpelē un citur, bet pēc kāda laika sācis darbu kinoteātrī *Kurzeme*. Sākotnēji jaunais speciālists strādājis par kinomehāniķi, vēlāk kļuvis par vecāko kinomehāniķi un vadījis kolektīvu. Ar pārtraukumiem *Kurzemē* darbojies līdz pat 80. gadiem.

A.Grūbe atklāj, ka darbs bijis ļoti interesants, taču alga maza un ar to nav varēts iztikēt: „Diena bija brīva, darbs no četriem vai pieciem, kad sākās seanss, bet beidzās pat pēc pusnakts. Kaut arī filma jāredz vienam kinomehāniķim, mēs vienmēr strādājām pa vienam, jo piepelnījāmies vēl kaut kur. Darbs kinoteātrī balstījās uz entuziasmu – tie, kuri sāka tajā strādāt, vairs negāja prom. Tā bija arī misijas apziņa, ka strādājam kinoteātrī un piederam pie vidusšķiras elites.”

No četriem kinomehāniķiem viens bijis vecākais. Komandā arī divas kasieres, apkopēja un divas biļešu kontrolieres, kurām jārauga, lai katrs zālē ieņem savu vietu. „Divas maiņas strādāja pa nedēļām. Darba laiks atkarīgs no tā, kā demonstrēja filmas. Pēc nedēļas kinomehāniķi mainījās. Lētākās biļetes bija pašā priekšā par 20 kapeikām, kur ekrāns zibinā-

jās. Visdārgākās – pirmās rindas biļetes zāles otrā pusē pie pašas sienas, jo tur skatīšanās labāka,” atmiņās gremdējas A.Grūbe un piebilst, ka Kuldīgā kinoteātris bijis diezgan moderns. Kino tajā laikā bijusi ne tikai izklaide, bet arī naudas pelnīšanas līdzeklis – nopelnītais nonācis rajona budžetā. „Partijas komiteja mūs uzraudzīja, lai mēs rādītu kārtīgas filmas. Bija arī limiti, ka nedrīkst būt pārāk daudz ārzemju filmu, jo jāredz arī ideoloģija, uz ko cilvēki negāja. Pārsvārā nāca uz ārzemju filmām, taču daudz rādījām arī dokumentālo filmu *Kuldīgas freskas*, bija multfilmu *Nu, pogodi!* speciālie seansi.”

BĪSTAMA APARATŪRA UN FILMU REKLĀMA

Trešajā stāvā aparatūras telpā atradušies elektrības skapji, pastiprināšanas iekārta un divi projektori. „Kuldīgā kino bija labs: kvalitatīva bilde, pietiekami laba skaņa. Tehnika tiem laikiem normāla. Ja bija apmaiņi spoguļi un laba filma, varēja dabūt ļoti labu demonstrējumu,” skaidro A.Grūbe. Filma rādīta pa daļām – viena ilgusi desmit minūtes. Klasiska mākslas filma gājusi nepilnas divas stundas, un tai bijušas kādas deviņas

daļas. „Notika pāreja no viena projektora uz otru, bet skatītājs nedrīkstēja to pamanīt. Ja viss izdevās, neviens zālē pat nepamanīja, ka ik pa desmit minūtēm notika pāreja. Tā jau bija tā kinomehāniķa profesionalitāte.”

Kurš katrs šādu darbu nav varējis strādāt, jo jāprot apieties ar bīstamu aparatūru, kam ir liels strāvas spriegums. Kā vecākajam mehāniķim vajadzējis filmas arī reklamēt. Pirms seansa viņš runājis tekstu par kādu no nākamajām filmām. Kuldīgas tipogrāfija izdevusi sarakstu ar filmām, ko paredzēts rādīt nākamajā mēnesī. Cilvēkiem tas bijis kā sports – iet uz visām un tās noskatīties.

REDZĒT, KĀ DZĪVO AMERIKĀNI

Skatoties tādas filmas kā *Trakā pasaule*, *Spartaks*, *Leopards* un citas, vietējie varējuši redzēt, kā dzīvo amerikāņi. „Tas Kuldīgā bija lielākais notikums, kad gāja tādas filmas kā *Mūzikas skaņas*. Kinoteātri gāza riņķī – rādīja no rīta līdz vakaram, pat nakts seansi bija.” A.Grūbe darbojies laikā, kad kinodirekcijai bijis lielākais uzplaukums.

No mehāniķa laikiem atmiņā palicis amizants gadījums. Vēl šodien viņš atceras, ka tas

Galvenais kinomehāniķis Ansis Burke 1982. gadā Latvijas PSR Kinematogrāfijas komitejas rīkotajā rajonu kinodirekciju spartakiādē Jūrmalā pie tolaik modernākā projektora KN-17. „Būtisks sacensību moments – kompleksa ieskaite ar kinolentes pārtīšanu, pārbaudi, filmas kategorijas noteikšanu, ierāmēšanu projektorā un demonstrēšanas sākumu. Tas notika ārā. Komisija vērtēja, vai viss notiek pēc instrukcijas,” skaidro A.Grūbe. Attēlu ar viņa aparātu uzņēmusi Ludmila Burke.

noticis svētdienā, 1973. gada 8. decembrī, kad pustukšā zālē rādījis filmu *Sibirjačka* par kādas elektrostacijas celtniecību Sibīrijā. Cilvēku maz – atnākuši vien daži. Jārada divsēriju filma, kas atradusies trīs bundžās, bet katrai virsū uzraksts ar daļas un sērijas numuru. Pirmās un otrās sērijas bundžas A.Grūbe salicis divās kaudzēs, bet pēc tam tās pārbaudījis un pārtinis uz sākumu, jo toreiz katru daļu bez pārtīšanas nemaz nav varēts parādīt.

OTRĀ SĒRIJA KĀ PIRMĀ

„Bija divas bundžu čupas. Un tie romiešu cipari mazi kā matiņi! Viena svītriņa – pirmā sērija no pirmās līdz astotajai daļai, divas svītriņas – otrā sērija. Es ātri uzmetu aci un nepamanīju, ka ir divas bundžas. Nepārbaudīju: pārtinu un lādēju iekšā. Filma nebija interesanta – pats neskatījies. Pēc laika tomēr pamanīju: it kā pirmās sērijas pēdējā daļa.

Bet uz ekrāna parādījās *Konec filma* jeb filmas beigās,” smejas A.Grūbe. Sapratis, ka ir vēl otra sērija, kas jau parādīta kā pirmā. Viņš sācis rādīt sākumu, un seansa vidū viss sācies no sākuma – tukša upe bez elektrostacijas: „Neviens sūdzību neuzrakstīja, bet tā bija mācība uz mūžu, ka kinomehāniķis nedrīkst sajaukt. Biļešu kontroliere pēc tam teica: „Kas tev tur notika? Visi skatītāji pielēca stāvus!” Komisks atgadījums, bet vairāk to nepieļāvu.”

A.Grūbe piebilst, ka kinoļaužu delegācijas un aktieri braukuši uz pirmizrādēm: „Bija interesanti, kad režisors Varis Brasla Kuldīgas rajonā uzņēma *Te-reona galvu*. Naktī brauca pie manis un skatījās nofilmēto.” Tas bijis īpaši skaists laiks.

Kristīne Āboliņa
Anša Grūbes arhīva foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

SARUNA AR JUBILĀRI

„Dzīve patiesībā ir ļoti skaista”

Kuldīgas kafējnīcas *Pagrabiņš* līdzīpašniecei Ingai Eglinskai 3. martā apritēja 41 gads: „Lai kāds būtu dvēseles stāvoklis, šķiet, ka dzimšanas dienas vienmēr izdodas. „Laikapstākļu ziņā esot paveicies: dažreiz vēl ir ziema un sniegs, bet pārsvarā laiks ir saulains un pavasara noskaņām piepildīts.

GAIDĪŠANAS PRIEKŠ

Gadiem ejot, izjūtas mainījušās, taču viena lieta palikusi nemainīga. „Dzimšanas dienas gaidīšanas prieks manī ir no bērnības. Klušībā sirsniņā katru gadu to dienu gaidu kā mazs bērns. Tajās dienās pārsvarā strādāju. Bet man tas patīk, jo esmu priecīga, līdz ar to citi ap mani kļūst priecīgi,” secina jubilāre. Pēdējos gados viņai patīk sevi iepriecināt, nopērkot lietu, kas ļoti kārojies. Arī apkārtējos dažreiz iepriecinot. Darba kolektīvam garšojot jubilāres taisītā cepumu biežpienkūka un saldā šokolādes desa, taču šogad pati neko negatavos – kūka jau pasūtīta. Parasti Inga saņem ziedus un konfektes, smaržas, kādas sadzīves lietas. „Man visas dāvanas patīk un ir mīļas. Ja cilvēks ir jauks, dāvana pat nav tik svarīga kā tās pasniegšana. Svarīgs ir saņemšanas prieks.”

LAI LABS DATUMS

Jubilāre atklāj, ka patiesībā viņai vajadzējis piedzimt otrajā, nevis trešajā martā: „Mammai bija sākušās dzemdības. Guļot uz dzemdību galda, viņa izdomājusi, ka datums 2.03. nav labs – neskan smuki. Mamma izcietās, un es piedzimu kādu brīdi pēc divpadsmitiem 3. martā. Viņa ļoti priecājusies.”

Bērnībā ballītes Ingai nav rīkotas, taču mamma centusies sagādāt ko gardu, uzklāt galdu. „Laikam tā šokolādes desa asociējas ar bērnību, jo mamma to taisīja. Man patika garšu kombinācija ar aroniju sīrupa dzērienu. Vēl, protams, īpaša bija kūka ar svecītēm, kad izslēdza gaismu, varēju tās nopūst un kaut ko vēlēties. Likās, ka visi gatavojas manai dzimšanas dienai.”

„Mani iedvesmo un laimīgu dara darbs, bērni, vīrs un kolēģi,” saka kuldīdzniece Inga Eglinska. Skaistumu varot saskatīt arī ikdienas lietišķās un no tām gūt prieku.

DALĪTIES AR SAVĒJIEM

Visīpašāk atmiņā palikusi 30. jubileja – balle ar dzīvo mūziku. Sanākuši visi tuvinieki un

draugi: „Man patīk balles, kad apkārt ir jautrība un dzīvība, cilvēki dejo un smejas. Pēc tam ir patīkams nogurums no tā, cik

foršs vakars izdevies.” Kādā no nākamajām dzimšanas dienām Inga gribētu ar ģimeni un citiem tuvākajiem aizbraukt uz siltajām zemēm, kur ir jūra. „Man ļoti patīk ceļot, taču vēl nekad nav iznācis dzimšanas dienu nosvinēt ārzemēs. Gribētos aizbraukt tur, kur kājas var nolikt siltumā un to prieku piedzīvot kopā ar viņiem.”

LĒNĀ GARĀ UZ PRIEKŠU

Inga uzskata – katrs ir tik jauns, cik pats jūtas. „Citi saka: „Ko tad es? Es jau esmu vecs!” Man ir labs teiciens, ko teikt pretī: „Vecs ir tas, kas smird, un tas, ko vairs nevar vārtīt.” Tas ir omās teiciens. Cilvēkam var būt pat 60 vai 70 gadu, bet viņš vienlīdz sirdī jūtas jauns un dulls, un tāds viņš arī ir.” Par dzīves moto gan viņa nav domājusi, tomēr tas varētu skanēt tā: lēnu gāzīti, pustukšu riepiņu, bet uz priekšu, jo vajag iet un darīt. „Pēdējā laikā domāju, cik skaisti tomēr ir dzīvot. Vienalga, vai ir problēmas vai citreiz veicas. Dzīve patiesībā ir ļoti skaista, un gribas izbaudīt pilnīgi visu.”

Kristīne Āboliņa
Ingas Eglinskas arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Šoreiz meiteņu vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 23. februāra līdz 2. martam piedzimuši astoņi bērniņi: sešas meitenes un divi zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Freja Luīze, Aurora, Keita, Beāte, Elza, Katrīna, Ralfs, Kristofers.

JOKI

Degvielas uzpildes stacijā bērns jautā:

– Tēt, ja tu mūsu mašīnā ielieši daudz benzīna, vai tā kļūs par autobusu?

.....

– Kad es saņemšu augstāko atzīmi, mana mamma nopērk man kūku!

– Spriežot pēc figūras, tu esi teicamniece...

.....

Bērnudārzā pirms klusās stundas atjautīgais skolotājs paziņo bērniem: – Tas, kurš pirmais aizmiegs, var nūgulēt!

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūspuses cilvēki, pabeidzot iesāktus teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Ikdienas prieki, bet lieli sapņi

VALDIS PLAUDIS, Pelču zivaudzētavas vadītājs

● **Latvijā par vērtīgāko uzskatu** sajūtas, ka šī zeme ir mana dzimtene, manas mājas, mana vieta plašajā pasaulē.

● **Latvijā man nepatīk...** Neesmu par to domājis un pievērsis uzmanību tādiem sīkumiem, kādu šeit varētu nebūt vai būt citādāki. Kādi cilvēki – tāda valsts. Es uz dzīvi skatos pozitīvi un necenšos meklēt sliktās puses.

● **Kuldīgā visvairāk iepriecina** kultūras vide, mākslas pilsēta. Pie mums notiek daudz interesanta. Ir, kur aiziet, ko redzēt, kaut vai pastaigāties pa ielu,

papriecāties, cik Kuldīga jauka.

● **Kuldīgā visvairāk apbēdina** sajūta, ka, neskaitot tūristus, cilvēku ir arvien mazāk. Kādreiz skaistā laikā brīvdienās likās, ka pilsēta ir dzīvāka. Vārbūt tā tikai šķiet, ka cilvēku vairs nav tik daudz, vai arī viņi neiziet no mājām.

● **Mana lielākā vēlēšanās** ir tā, kura vēl nav piepildījusies. Tā arī ir vislabākā. Laikam ejot, mainoties apstākļiem, arī skatījums uz dzīvi mainās. Man ir ģimene, mazi bērni, un tad cilvēks lietas uztver citādāk nekā tad, kad dzīvo viens. Būtībā esmu sācis saprast, ka dzīves skaistums nav tikai lielās lietās, bet ikdienas priekos un sīkumos. Taču arī lieliem sapņiem jābūt. Ja cilvēkam tādu vairs nav, ja viņš vairs ne uz ko netiecas, tad dzīve viņam beigusies. Tu esi dzīvs, kamēr vien tev ir mērķis.

● **Man darbā vissvarīgākais** ir pats darbs – lai tas patīktu. Katrai maizei sava garoziņa – bez tās nevar, citādi nebūtu īstās garšas. Kam gan gribas ēst to, kas negaršo?

● **Ja būtu jāmaina nodarbo-**

šanās, kaut ko jau darītu. Nedarīt neko – man tas būtu sods. Nevaru konkrēti pateikt, ko darītu. Tas varētu būt kaut kas radošs, kam ir saredzams rezultāts. Vadīt man patīk. Man taču vārds ir Valdis. Jau kopš dzimšanas to vien dzirdu: „Valdi, valdi!”

● **Mans dzīves moto.** Neesmu nekad mēģinājis to formulēt. Ja jautā, kas man ir motivācija darīt, varu atbildēt ar salīdzinājumu, ka dzīve ir dāvana, un gribas, lai tā būtu skaista. Bet tas, kā dzīvojam, lielākoties atkarīgs no paša. Nāk prātā teiciens, ka negatīva domāšana ne pie kā pozitīva nenoved. Es cenšos domāt tikai pozitīvi, tāpēc man dzīve šķiet skaista.

● **Noderīgākā mācība:** dusmas nepalīdz. Ja kādreiz uz kaut ko uznāk dusmas, skaidrs, ka man nav taisnība. Ja kaut kas neiznāk, vajag nevis dusmoties, bet atslābt. Tad viss nostājas savās vietās.

● **Ja būtu jānododas uz neapdzīvotu vietu, es izvēlētos** priežu mežu un līdzīgi noteikti ņemtu praktiskai izdzīvošanai vajadzīgo: sērskociņus, nazi. Bet

garīgajai – Bībeli. Cilvēks ir garīga būtne – viņam kaut kur jāsmēļ atziņas, lai rastu spēku. Cilvēks ir arī sabiedriska būtne, un maz ir tādu, kuri spēj izdzīvot vieni paši. Nav noslēpums, ka pēc katastrofām iet bojā daudz cilvēku, kuriem nav nekādu traumu, jo viņi vienkārši nespēj notikušo pārvarēt psiholoģiski. Bībele ir labs sabiedrotais un padomdevējs.

● **No saviem vecākiem esmu** ņēmis ģimeniskuma paraugu. Viņi neko neuzspieda, bet ļāva būt patstāvīgam un pašam izvēlēties. Vienmēr izturējās pret mani kā pret personību. Bērni jau nav vecākiem neko parādā. Kad studēju, nelika braukt mājās, bet aicināja un painteresējās, vai varu. Un man pašam gribējās braukt, būt ar viņiem, palīdzēt, jo tas nešķita obligāts pienākums.

● **Mani visvairāk iedvesmo** pozitīvisms cilvēkos un labi padarīta darba izjūta.

● **Pandēmijas laikā** manā dzīvē nekas kardināli nemainījās. Saredzēju jaunas iespējas. Mēs visi iemācījāmies daudz ko izdarīt vienkāršāk un ātrāk.

IZGLĪTĪBA

Pirmais treneru izlaidums

Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē ziemas izlaidumā diplomus saņēmuši 68 absolventi, bet pirmo reizi – deviņi 1. līmeņa profesionālās programmas *Sporta treneris* beidzēji.

Kuldīgā mācījās 21 students no mūsu pašu novada, 19 – no Ventspils un novada, viens no Jūrmalas, pieci no Liepājas novada, deviņi – no Talsu, 11 – no Saldus, divi – no Tukuma novada.

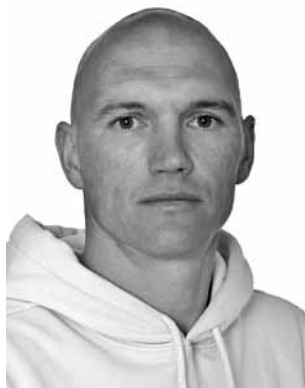
MISIJA – DARBS AR BĒRNIEM

Sporta treneru programmas direktors Rihards Parandjuks sacīja: „Jūs izvēlējāties profesiju, kas kalpos kā ilgtspējīgs, attīstošs faktors, un tā ir jaunatne, sports, pedagogija. Te nav runas par olimpiskajiem čempioniem, bet gan par to, kā un ko varēsiet sniegt bērniem, jo runa ir par darba ētiku, attieksmi pret darbu. Ceru, ka kopā esam sākuši jaunu, ļoti spēcīgu lapaspusi Latvijas Universitātes sporta jomā, jo jūs esat pirmie filiāļu absolventi.” Diplomu saņēmuši Sergejs Ahmaduļins, Antons Jemeļins, Ģirts Karlsons, Oskars Linkovskis, Olafs Ozols, Mareks Raihs, Anija Rutule, Artūrs Šternbergs un Mareks Veiss.

„No treneru perspektīvas šī grupa ir ļoti profesionāla, jo lielākā daļa savā jomā jau strādā,” Latvijas Universitātes Kuldīgas filiāles izlaidumā sacīja Rihards Parandjuks, pirmā līmeņa profesionālās sporta treneru programmas direktors.

No Liepājas puses te mācījies A. Jemeļins: „Kad sākās mācības, domāju – divarpus gadu ir ilgs laiks, bet tas paskrēja ļoti ātri. Prieks, ka mums bija tik labs kolektīvs un kompetenti pasniedzēji. Domāju, ka būs jāturpina mācīties

Boksa treneris Sergejs Ahmaduļins no Alsungas vēlējis sevi pilnveidot un Kuldīgā sācis studēt programmā *Sporta treneris*.

arī tālāk.” Savukārt alsundznieks S. Ahmaduļins jau pirms tam kļuvis par C kategorijas treneri boksa: „Pēdējā brīdī pieņemu lēmumu iestāties Kuldīgas filiālē, jo gribēju sevi pilnveidot. Sākumā bija izbrīns, ka jāizvēlas: futbols vai

basketbols. Ilgi domāju, beigās izvēlējos futbolu un nenožēloju. Mācoties šajā programmā, ieguvu daudz. Svarīga ir misija, mērķis, uz ko virzīties. Mana misija ir darbs ar bērniem, jo viņi ir mūsu nākotne.”

Arī R. Parandjuks atzīstas, ka, pirmo reizi ierodoties filiālē un ieejot auditorijā, bija satraucies, jo studentu vidū redzējis pieredzes bagātus trenerus: „Viegli negāja, bet prieks, ka mani pieņēma un divarpus gadu posmu nogājām kopā soli pa soli, visi attīstoties.”

„CEĻAZĪME TĀLĀKĀM GAITĀM”

Tā attālinātajā izlaidumā absolventiem sacīja LU rektors Indriķis Muižnieks: „Kopā esam sasnieguši to rezultātu, pēc kura tiecāmie, studijas sākot. Esat apguvuši programmu, kvalitatīvi izpildījuši visas prasības, lai jums varētu izsniegt valsts apstiprinātu izglītības dokumentu.”

Bez Kuldīgas filiāles beidzējiem pieredzē dalījās arī Ventspils izglītības pārvaldes pārstāve Jana Bakauska (bijušās V. Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas direktore): „Kamēr nesatiku fantastisku ģeogrāfijas skolotāju, nezināju, ka

būšu ģeogrāfe. Man paveicās, ka klases audzinātāja bija ne tikai laba ķīmijas skolotāja, bet arī liela ceļotāja. Kāpēc to stāstu? Nozīme ir ne tikai tam, cik zināšanu audzēkņiem iedosiet, bet arī tam, ko ar viņiem darīsiet vēl, kas viņus uzrunās visvairāk. Skolēns un skolotājs ir komanda. Svarīgi ir arī kolēģi, tāpēc ieteiktu viņos ieklausīties.”

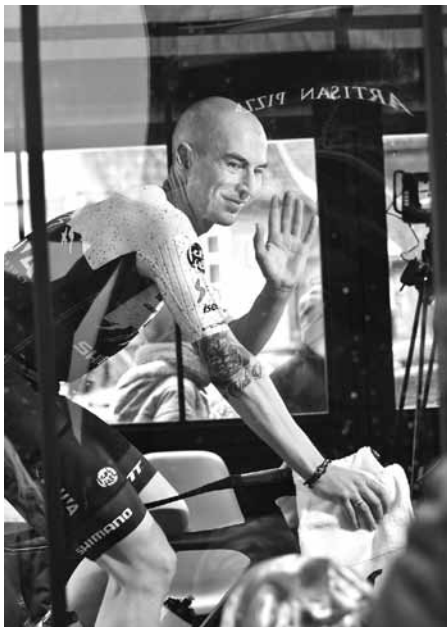
ARĪ CITAS PROFESIJAS

Diplomus vēl saņēma beidzēji šādās programmās: *Pirmsskolas izglītības un sākumskolas skolotājs* (27), *Sākumskolas skolotājs ar tiesībām mācīt vienu priekšmetu pamatskolā* (5), *Pirmsskolas izglītības skolotājs* (21), profesionālajā maģistra programmā *Skolotājs logopēds* (5) un *Angļu valodas skolotājs 1.–12. klasei* (1).

Pirmsskolas un sākumskolas pedagoģes diplomu un arī rektora atzinību saņēma kuldīdzniece Baiba Vētrāja: „Biju ļoti pārsteigta, ka saņēmu šādu atzinību, bet sajūta ir pacilājoša. Mācībās kurbiedrenes vienu otru stutējām, un bez viņu atbalsta tāds rezultāts nebūtu iespējams.”

RITENBRAUKŠANA

Cilvēki ideju atbalsta

Labdarības akcijā Arvi uzmundrināja gan viņa kolēģi Kuldīgas 2. vidusskolā, gan audzēkņi.

Bērnudārza *Bitīte* audzēkne Annija Miltoviča ziedo labdarībai.

Kuldīdznieka Arvja Sprudes diennakts velobraucieni uz trenāžiera, tā vācot ziedojumus sporta inventāram skolā, varēja ne tikai vērot feisbukā, bet arī atbalstīt kafējnīcas *Goldingen Room* ziemas terasē.

Labdarības akcijā *Minies ar Arvi!* saziedoti vairāk nekā trīs tūkstoši eiro, un Kuldīgas 2. vidusskolā tie tiks izmantoti sporta inventāra iegādei speciālās pamatizglītības skolēniem.

Ultrasportbraucējs A. Sprude 25. un 26. februārī 24 stundās ar velotrenažieri *Tacx Neo 2T* no-

brauca 650 kilometrus. Sagaidot 26. februāra pusdienlaiku, ritenbraucēja mamma Valija Sprude notrauca asaras: „Arvim izdevās ideju īstenot un bērniem palīdzēt. Dzīvoju netālu un ik pa stundai nācu paskatīties.” Viņa tāpat kā dēls ir pedagoģe Kuldīgas 2. vidusskolā. Uzmundrinājuma vārdus Arvim sacīja arī vairāki ko-

lēģi un audzēkņi. Daži stāvējuši klāt pat piecas stundas. „Skolēni mani vienmēr ir atbalstījuši. Ar savu personību, kas sabiedrībā ir atpazīstama, šoreiz varu palīdzēt viņiem,” teic ultrasportbraucējs. „Nav jau noslēpums, ka mūsu skolā inventārs ir visai bēdīgs. Gribu viņiem dot iespēju stundās strādāt ar pilnvērtīgu inventāru.”

Sportistam priekšā lieli plāni. Vispirms treniņnometne, tad trīs lielas sacīkstes. „Sapnis par *Red Bull* sacensībām Sibīrijā nav beidzies – cerams, ka šogad tās notiks. Nākamais ir Latvijā uzrādīt septiņu dienu ilgas braukšanas Ginesa rekordu. Vēl arī starts Baltijas čempionātā ultrasportbraukšanā.”

SPORTA KALENDĀRS

- 5.III 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 5.III 10.00 Alsungas kultūras namā – novada atklātais

- čempionāts NOVUSA dubultspēlēs jauktajiem pāriem.
- 5.III 12.00 Nīkrāces pagastā – Sieviešu dienas SPORTISKĀS AKTIVITĀTES.

- 5.III 19.00 Skrundas vidusskolas zālē – nakts turnīrs VOLEJBOLĀ.

STRĪTBOLS

KAD TRĪSPUNKTNIKS KRĪT

Skrundas strītbola turnīrā uzvarējusi komanda *Matīš*. Tajā spēlēja Arnolds Freibergs, Ralfs Bauermeisters un Matīss Liekmanis. Otro vietu izcīnījusi vienība *Dži*: Matīss Dzenis, Niks Puriņš, Kārlis Krūmiņš un Nils Alencevičs, kurš atzīts par labāko trīspunktu snaperi. Trešā ir vienība *MT*: Rendijs Verpakovskis, Kristers Zonbergs, Valts Staņevičs, Klāvs Rencis-Remte.

FLORBOLS

CIŅA VĒL TURPINĀS

Latvijas florbola čempionāta 1. līgas pamatturnīra pēdējā spēlē *Kuldīga/KNSS* ar 5:7 piekāpusies *Ogres vilkiem*, bet tik un tā iekļuvusi izslēgšanas spēlēs, kur pretiniekos būs *Madona*.

Pusfinālā iekļūs tā komanda, kura pirmā izcīnīs trīs uzvaras. Kuldīgai pirmās divas spēles būs izbraukumā, bet mājas spēle – 12. martā.

TEĻPU FUTBOLS

NIKERS TIEK TĀLĀK

Latvijas čempionātā telpu futbolā pēdējo ceļazīmi uz izslēgšanas spēlēm ieguvusi komanda *Nikers*, kas ar rezultātu 6:1 pieveikusi Salaspils vienību *Kengaroos*. Lai izslēgšanas spēlēs iekļūtu, *Nikeram* būtu pieticis ar punktu.

VOLEJBOLS

Novada čempione – Padure/Blice

Pēc spraigām cīņām par Kuldīgas novada čempioni volejbolā vīriešiem kļuvis komanda Padure/Blice.

Novada čempionāta finālspēle starp volejbola komandām Kurmāle un Padure/Blice.

Komandā spēlēja: Kaspars Gertners, Māris Grīnbergs, Jānis Linde, Gatis Abersons, Aldis Andersons, Jānis Junkers, Edgars Liepājnieks, Dāvis Andersons, Roberts Jansons, Sandris Gulbis un Mīks Zvirbulis.

Par turnīra rezultatīvāko uzbrucēju atzīts Fēliks Cīrulis (Kuldīgas novada sporta skola), par labāko servētāju – Valdis Kalns (*Īvande*), bet par labāko spēlētāju un rezultatīvāko bloķētāju – G.Abersons.

Finālspēlē *Padure/Blice* ar 3:0 pieveica *Kurmāli*. Cīņā par trešo vietu KNSS ar 3:0 uzvarēja *Īvandi*.

VIEGLATLĒTIKA

Uģim zelts, Janitai bronza

Latvijas čempionātā vieglatlētikā telpās Valmierā mūsu sportisti guvuši panākumus, izcīnot zelta un bronzas medaļu.

3000 metros par valsts čempionu kļuva kuldīdznieks Uģis Jocis (8:15,02) – skrējējam šis ir 16. Latvijas čempiona tituls. Savukārt Uģa audzēknis Lauris Grīniņš šajā disciplīnā bija ceturtais (8:46,66), bet sestais – 1500 metros (4:06,18). Trīssoļlēcšanā Janīta Antipina (11,39 m) bija trešā, sestais – Alekss Gailītis (13,38 m). Tāllēcšanā 15. vietā Ādams Kešters (5,99 m). Lodes grūšanā piektā bija Auce Mūrniece (12,48 m), bet Roberts Sorokins – astotais (13,44 m). Kārslēcšanā sestais – Niks Maulis (4 m). 200 metros 14. – Sanija Robežniece (27,29, 60 metru barjerskrējienā viņa ir astotā (9,57)), 15. – Ā.Kešters (23,60). 60 metru skrējienā 13. – Ralfs Zazerskis (7,37), 16. – Ā.Kešters (7,43), 25. – Roberts Vītols (7,56).

Labi startējis arī Mikus Pētersons: viņš bija otrais 60 metros (7,00) un ceturtais 200 metros (22,77).

Nedēļas nogalē Valmierā notiks Baltijas U18 un U20 čempionāts komandām, startēs J.Antipina, A.Gailītis, R.Sorokins, N.Maulis un L.Grīniņš.

Par Latvijas čempionu 3000 metros kļuvis kuldīdznieks Uģis Jocis.

Janitai Antipinai trīssoļlēcšanā – 3. vieta valsts čempionātā.

GALDA TENISS

Starts mājās – veiksmīgs

Kuldīgā divas dienas norisinājās Latvijas galda tenisa komandu čempionāta trešais posms, un labi panākumi arī Kuldīgas un Skrundas spēlētājiem.

Sacensībās startēja 51 komanda, kuras pēc meistarības sadalītas piecās vīriešu un vienā sieviešu līgā. Startē komandas no visas Latvijas, piemēram, Kuldīgas posmā spēlēja galda tenisisti arī no Daugavpils, Rēzeknes, Balviem un Jēkabpils. *Kurzemnieks* jau rakstījis, ka mūsu novadu šogad pārstāv piecas vienības.

KOMANDAI JĀPALĪDZ

Vietu izslēgšanas spēlēs nodrošinājusi Kuldīgas sieviešu komanda (Ieva Lepse, Viktorija Poriņa, Laura Voldiņa, Zane Švarca-Frīdenberga, Nika Plivča, Elinda Kravinska) un trešajā līgā – *Hercogam/Skrunda 1* (Uģis Jansons, Aleksandrs Siņica, Andris Bušs, Artis Dziemids, Dāvis Avdjukevičs, Oļegs Nagaičevs). „Īpašu uzslavu un pateicību pelnījis skrundenieks Artis Dziemids,” stāsta viens no or-

ganizatoriem Jānis Avdjukevičs. „Divi viņa kolēģi guva traumu un nevarēja vairs palīdzēt. Artis ar ģimeni tobrīd bija Talsos, lai redzētu dēla spēles hokeja laukumā. Tomēr komandai tik svarīgā brīdī viņš nolēma doties palīgā un pēdējās divās spēlēs palīdzēja izcīnīt uzvaru.”

Hercogam 1 (Kaspars Kravčuns, Ivars Šuvalovs, Leonīds Temjaševs, Renārs Gribusts, Elvijs Jansons, J.Avdjukevičs) un *Hercogam 2* (Arvis Šaroks, Edijs Atmats, Normunds Dvarons, Mārtiņš Kuršinskis, Aivars Kārklīšs) par iekļūšanu izslēgšanas spēlēs vēl jāpacinās ceturtajā posmā Skrundā un Rēzeknē.

Sezona beigsies vienībai *Skrunda 2* (Ainārs Gierkens, Juris Rožukalns, Matīss Auziņš, Jānis Mīlts, Aivars Rudzroga, Valdis Pakulis). Pēc apla turnīra komanda spēja iekļūt izslēgšanas

Latvijas komandu čempionātā Kuldīgu pārstāv Aivars Kārklīšs.

Sacensību brīdī Kuldīgas pārstāvis Edijs Atmats.

spēlēs, bet 1. kārtā bija spiesti atzīt Salaspils pārākumu.

DARBOJAS FEDERĀCIJAS VALDĒ

Latvijas Galda tenisa federācijas valdē gadu darbojas kuldīdznieks J.Avdjukevičs. Viņa mērķis ir vairāk uzmanības pievērst komandu

sacensībām. „Panācu, lai tās notiek tur, kur tās līdz šim nav bijušas, piemēram, Gulbenē, Rēzeknē. Citādi viss ir Rīgā vai ap to. Izdevās panākt, lai divām līgām viens posms notiek arī Skrundā.”

J.Avdjukeviča plānos ir arī avantūristiska ideja: „Šogad Eiropā tiek rīkots mazbudžeta

turnīrs klubiem. Eiropa sadalīta vairākos reģionos, un Latvija ar abām pārējām Baltijas valstīm ir vienā ar Skandināviju. Šim turnīram pieteicu klubu *Hercogs* ar piezīmi, ka apņemamies to arī rīkot. Sporta hallē ir sacensībām atbilstoša grīda. Vai izdosies, nezinu. Atbilde būs tuvākajā laikā.”

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Novada muzejā

Izstāde *Valdziņu pa valdziņam* par rokdarbu kopas Čaupe desmit gadu darbību. Līdz 3.IV gleznotāja Kārļa Grūbes darbi izstādē *Atgriešanās Kuldīgā*.

Mākslas namā līdz 23.III levas Benefeldes fotoizstāde *Mirkļis citur*, 3. stāvā – *EEZ un Norvēģijas granti Latvijā*.

Bibliotēkā

Virtuālā izstāde *Reiz bija... Stāsti par*

Kuldīgas kafejnīcām. Jaunas literatūras izstādes: *Ticu likteņa nejausībām* (literatūrzinātniecei Janīnai Kursītei – 70), *Dziedātājai Norai Bumbierei – 75*, *Sievietes – ievērojamas rakstnieces*.

Kultūras centrā

11.III 19.00 cikla *Orķestru parāde. Pavasara sesija* pirmais koncerts – *Čačija dzied Sinatru*: Ventspils bigbends, horvātu solists Daniels Čačija. 12.III 17.00 Latvijas Nacionālā teātra asa sižeta stāvizrāde *Oligarhs* pēc Artūra Jankovska lugas. Režisors Toms Treinis, lomās: Normunds Laižāns un Igors Šelegovskis.

KINOZĀLĒ

6.III 12.00 un 14.00, 7.III 17.30, 8.III 18.00, 9.III 19.00 un 10.III 17.30 ģimenes filma *Trusītis Pēterītis 2: Mazais bēglis* (ASV, Austrālija). Režisors Vils Glaks. Lomās: Roza Bērnsa, Donalds Glīsons. Turpinājums stāstam par trusīti Pēterīti. Bea, Tomass un trusīši beidzot atraduši kopīgu valodu. Tomēr

Pēterīša dvēsele alkst piedzīvojumu – mazais dumpinieks tos meklē pilsētā. Lielā ģimene, riskējot ar visu, dodas meklēt, un bēglim jāizlemj, kas viņam vissvarīgākais.

6.III 16.00, 7.III 19.30, 8.III 20.00, 9.III 17.00 un 10.III 19.30 komēdija *Suns* (ASV). Režisori: Čenings Teitums un Reids Kerolins. Lomās: Č.Teitums,

Korianka Kilčere, Akvīla Dzolla u.c. Stāsts pēc režisora un viņa suņa pieredzes: Brīgsam jānodas braucienā gar Klusā okeāna krastu, lai Kalifornijā nogādātu izbijušu armijas suni Lulu. Viņi pamanās viens otru nokaitināt, pārkāpt ne vienu vien likumu, par mata tiesu izvairīties no nāves un ļauties iespējai atrast laimi.

SKRUNDĀ

Kultūras namā 12.III 18.00 koncertā *Ar mīlestību* romantiskas dziesmas izpildīs grupa *Diapazons*.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Kultūras namā līdz 5.III villdrānu izstāde: rokdarbu pulciņš *Kangas*, Jūrkalnes audējas, studijas *Liepava* un *Rīdze*, individuāli meistari. 11.III 18.00 dziedāšanas svētki *Dziedu dziesmu, kāda bija*, 21.00 atpūtas vakars pie galdiņiem.

Bibliotēkā sācis darboties ikgadējais sēklu un stādu apmaiņas galds; grāmatu izstāde *Sēsīm, stādīsim, audzēsīm, kopsim*.

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā 12.III 13.00 tiks atklāta Liepājas mākslinieku Rudzīšu ģimenes izstāde *Viedie pumpuri*, būs skatāma līdz 30.IV.

ĒDOLĒ

Kultūras namā 4.III 16.00 tiks atklāta fotoizstāde *Ēdole tuvplānā*.

Pagasta centrā 14.–19.III sportiskas pavasara nodarbes ģimenēm un individuāli, sīkāka informācija būs vēlāk. Var jau gatavoties Lieldienu talkai 17.IV 12.00.

GUDENIEKOS

Kultūras namā martā *Kuldīgas pāletes* gleznu izstāde *Atmiņu atspulgi*.

KABILĒ

Bibliotēkā līdz 15.III Māra Lejas minidiorāmas, līdz mēneša beigām izstādē *Rožu pasaulē* – pastmarkas,

atklātnes, fotogrāfijas no Eduarda Skabja kolekcijas.

Sencī 5.III 19.00 izrāde *Mums ar draudzenēm ir tāda tradīcija* (pārmēģinājums pilns svētku stāsts). Pēc filmas *Vieglu garu!* motīviem to izspēlēs Vānes amatierēātris.

KURMĀLĒ

Pasākumu zālē 12.III 18.00 atmiņu vakars *Mēs tiekamies laikā, kad...* – prezentācija un stāsti par Kurmāles skolām, Ilzes Lailas Purmalietes un Antas Eņģeles koncerts. 18.III brauciens uz Liepājas teātra izrādi *Vairāk par dzīvi/Teātris*.

Priedaines bibliotēkā martā Valdas Zariņas fotoizstāde. 14., 15. un 16.III 14.00 nodarbības skolēnu pavasara brīvlaikā.

LAIDOS

Laidu muižā 17.III 15.00 senioru pēcpusdienu *Dress code: old, rich style* (apģērbā seno un bagāto stils).

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 5.III 12.00 (ārpusē) Sieviešu dienas sacensības veiklībā un atjautībā. 7.III 19.00 Sieviešu dienas koncertā *Pavasara zieds* – itāļu estrādes mūzikas izpildītāji Andris Priedītis un Massimo. 12.III 12.00 sacensības nakts novusā. Ar nolikumu var iepazīties pa tālr.

26665663. 17.III 15.00 biedrības *Mini SD* izglītojoša nodarbība senioriem. **Bibliotēkā** martā Rigondas Visockas-Melbārdes varžu suvenīru kolekcija. 7.III 12.00 lasītāju klubs.

Dzeldā 19.III 9.00 izdzīvošanas nodarbības skolēniem no 12 gadiem. Tiks iepazīts veselīgs dzīvesveids, uztura un fizisko nodarbību ietekme, varēs mācīties iekurt ugunsgrāvu, uzslīet nojumi, būs pārgājiens utt. Pieteikties pa tālr. 26866241 (Oskaram Linkovskim) vai 28822836 (Sergejam Ahmaduļinam).

PADURĒ

Līdz 27.III slēpņošanas spēle *Atslēdz durvis uz Paduri*. Plašāk: pagasta feisbuka kontā.

PELČOS

Bibliotēkā Gunta Obodņikova mākslas darbu izstāde *Vinila valdzinājums*.

RANKOS

Pasākumu zālē martā kāzu kleitu izstāde. 6.III 16.00 Andra Baltača koncertstāsts *Es būšu klāt* kopā ar mūziķi Aldi Kisi.

Bibliotēkā fotogrāfu grupas *Liepājas pozitīvs* izstāde *Bez maskas*.

RENDĀ

Bibliotēkā 6.–31.III Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

RUBĀRŽOS

Bibliotēkā Mārtiņa Pizika gleznas. **Kultūras namā** 8.III 19.00 Vaiņodes grupa *Zēni no kultūras nama*. 10.III 15.00 biedrība *Mini SD* aicina seniorus uz nodarbību *Otrreiz lietojamie materiāli*. Pieteikties pie Andas Vītoļas, tālr. 26667415. 13.III 10.00 individuālas sacensības zolītē, pieteikties līdz 12.III sporta organizatorei pa tālr. 26261729. 15.III 15.00 senioriem nodarbību *Kustības, vingrošana un elpošana* vadīs Anda Brūdere. Pieteikties pa tālr. 26667415.

RUMBĀ

Bukaišos literatūras izstāde *Grāmatas plaukstošu lapu zaļumā*. 16.III 11.00 radoša darbnīca. 18.III 10.00 galda spēļu sacensības bērniem.

SKRUNDAS PAGASTĀ

Antuju bibliotēkā jaunmuižnieka Māra Mihailova izstāde *Skrundas pagasts fotogrāfijās*, Ilzes Kalvānes ilustrācijas *Spilgti bezgalīgais stāsts*, jaunmuižnieces Renātes Mihailovas papīra ziedi un apsveikumu kartītes.

SNĒPELĒ

Bibliotēkā 14.–31.III Rudītes Tiļļas darbi *Krāsu spēles*.

Kultūras namā 16.III 15.00 skolēnu brīvlaikā cikla *Čības kājās, un mammas paliek mājās* nodarbība. 17.III

15.00 interešu grupas *Radoši, praktiski, interesanti* nodarbība.

TURLAVĀ

Bibliotēkā 7.III–29.IV grāmatu blogeres Artas Brices fotogrāfijas un četrgadīgās meitas Līnas Lūcijas gleznojumi, papildināti ar pārdomām. 14.III 11.00 skolas brīvlaikā *Ātrās sacensības* – 7. lepriekš pieteikties. Bērnu lasīšanas prasmi četras grupās vērtēs logopēde Adrija Brantevica. 14.III–25.IV pāvilostnieku Ingrīdas un Rolfa Jansonu jūras rotu izstāde.

Ķikuru bibliotēkā izstādes: *Rokdarbu tehnika* un *Kā izgatavot lelli*. Skolēnu brīvlaikā: 14.III 14.00 darbi no papīra, 15.III 14.00 pasaku, stāstu stāstīšana, 16.III 14.00 spēles, 18.III 13.00 konkurss *Ko tu zini par Turlavas pagastu*.

VĀRMĒ

Skolas zālē 5.III 15.00 Vānes amatierēātra izrāde *Vieglu garu*.

Bibliotēkā fotoizstāde *„Atveriet durvis” toreiz/tagad*. Otrdienās, piektdienās 16.00–19.00 digitālo prasmju nodarbības, pieteikties pa tālr. 25485374. 18.III 10.00 feisbuka lapā tiešraide *Piektdienas pasaku rīts kopā ar Kroksīti*. Skolēnu brīvlaikā: 14.–16.III un 18.III 13.00 krustvārdu mīklas, galda spēles, Lieldienu dekoru un stāsti.

DISKUSIJA

Vai būtu mierīgāk, ja pasaulē valdītu sievietes?

Tuvojas Sieviešu diena, un tajā pašā laikā Ukrainā plosās karš. Abi šie apstākļi rosina pārdomas, vai pasaule būtu labāka vai vismaz mierīgāka, ja tajā valdītu sievietes. **8. martā 18.00 Kuldīgas Demokrātijas kvartāls rīko diskusiju Sieviete, vara un varēšana.**

Vai ir kāds pamats uzskatīt, ka sievietes ir miermīlīgākas, vai arī tas ir tikai nepamatots stereotips? Šādi un vēl citi jautājumi tiks uzdoti diskusijā. Sarunu vadīs filozofijas doktors un vīrietis-feminists Ģirts Jankovskis, savukārt kā dalībnieces aicinātas trīs dažādas sievietes: politiķe (šo lomu pārstāvēs Kuldīgas novada pašvaldības vadītāja Inga Bērziņa), sieviete, kura ilgus gadus nēsājusi tādu šķietami nesievišķīgu aksesuāru kā policijas uzpleči (Inga Spēkaīne), un mazu bērnu mamma un zemessarga sieva (Agnese Lapsiņa).

Diskusija tiks organizēta hibrīdformātā: piedalīties varēs gan Demokrātijas kvartālā (Mucenieku ielā 9, ieeja ar maskām un kovid sertifikātiem), gan tiešsaistē.

Plašāku informāciju par pasākumu var atrast Demokrātijas kvartāla interneta lapā www.demokratijskvaritals.lv.

Aicina pieteikties Atvērtajām dienām laukos

Līdz 10. martam asociācija *Lauku ceļotājs (LC)* gaida pieteikumus tradicionālajam *Latvijas apceļošanas pasākumam Atvērtās dienas laukos*.

Šogad tas notiks tikai vienu dienu – 7. maijā, kad sāksies aktīvā tūrisma sezona. Aicināti visi lauku tūrisma uzņēmēji un citu apmeklētājiem atvērto vietu īpašnieki: naktsmītņu turētāji, amatnieki, pirtnieki, pārtikas ražotāji, biškopji, stādu audzētāji, lielās lauku saimniecības, pilis un muižas, atrakciju parki, lauku krodziņi un restorāni, dabas takas, muzeji u.c.

Kā informē LC pārstāve Anna Paleione, Atvērtās dienas laukos tiek rīkotas kopš 2014. gada, un tā ir mārketinga aktivitāte, kas mudina tūristus iepazīt mūsu pašu zemi: dabu, saimniecības,

ražojumus. Ikviens lauku tūrisma uzņēmējs izstrādā īpašu piedāvājumu, kas šajā dienā uzņēmumā vai saimniecībā ietver ekskursijas, degustāciju, ražošanas iepazīšanu, draudzīgas atlaides, jaunas izdarības un spēles, izziņas nodarbes, amatu un tehnikas demonstrējumus, radošas darbnīcas, iespēju iegūt suvenīrus, dāvanīgas u.c. aktivitātes, kas viesiem ciemošanos padarītu interesantāku vai izdevīgāku, nekā tas ir ikdienā. Iedvesmai var ieskatīties pagājušā gada piedāvājumā: www.celotajs.lv.

Uzņēmējiem dalība ir bez maksas, taču jāapņemas savu piedāvājumu un kopējo pasākumu reklamēt. Tiks izvērtēta atbilstība pasākumam. To organizē LC kopā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras tūrisma de-

partamentu, kas atbalstīs dažādas mārketinga aktivitātes. Tāpat kā iepriekš tiks veidota mājaslapa un kampaņa sociālajos tīklos, TV, radio, presē, tostarp ar videodokļu līderu ieteikumiem. Būs mācības par mārketingu, saskarsmi ar apmeklētājiem, piedāvājuma veidošanu un iespējamo atbalstu, sanitārajām prasībām un drošību. Piedalīsies Pārtikas un veterinārais dienests. Mācības plānotas attālināti un lauku uzņēmējiem būs bez maksas. Tiek gaidīti ierosinājumi, kādas tēmas uzņēmējus interesē. Tūrisma vietas var pieteikt, aizpildot elektronisko reģistrācijas anketu. Ja ir jautājumi, var rakstīt e-pastā (anna@celotajs.lv) vai zvanīt pa tālr. 22495916.

PĀRDOD

DZĪVOKLI Kuldīgā ar daļējām ērtībām un malkas apkuri, 25 m². Tālr. 28307495.

Horizontālo **LENTZĀGI**. Tālr. 28782043.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briektes (210 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (85 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

Premium klases **KOKSKAIDU GRANULAS**, 6 mm, 210 EUR/t + piegāde. Tālr. 29553245.

SIA AJG plus – sazāģētu namaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, krāvās. Tālr. 26544462.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

CŪKGAĻU par 3 EUR/kg. Tālr. 29492925.

BURKĀNUS. Tālr. 23375624.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

PĒRK

Pērk vai nomā **LAUKSAIMNIECĪBAS ZEMI** (arī aizaugušu u.c.). Tālr. 28963556.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktoros *T150, T40AM, MTZ 80, 82, JuMZ*. Ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā. Tālr. 27347347.

Nopirkšu **ZĀLES PLĀVĒJA TRAKTORIŅU**, var būt labojams. Droši piedāvājiet, visu sarunāsim. Pats aizbraukšu pakal. Tālr. 25389326.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Padomju laika konditorejas riekstiņu, sēniņu **FORMIŅAS**. Tālr. 26207295, Dace.

GLEZNAS, porcelānu, monētas u.c. senlietas. Tālr. 25928648.

PATEICĪBA

Sirsnīgi pateicamies Kuldīgas slimnīcas Aizputes filiāles kolektīvam un dakterim Elmāram Avotam. Sirsnīga pateicība par sapratni un iejūtību mums tik grūtajā brīdī Aizputes apbedīšanas biroja kolektīvam. Vēlamies pateikt lielu, lielu paldies Ingrīdai par mielasta sagatavošanu. Mīļš paldies visiem radiem, draugiem, kaimiņiem, kuri atnāca atvadīties no Marijas Lagzdīņas, pavadot viņu uz mūža mājām.

Meita un znots

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE kategorijas un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēta būvfirma ar pieredzi veic **DAŽĀDUS BŪVDARBUS, DOKUMENTĀCIJAS NOFORMĒŠANU**. Tālr. 29705025.

ELEKTRIKA pakalpojumi. Tālr. 26279280.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

LĪDZJŪTĪBAS

*Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.*
/O.Vācietis./
Mūsu visdziļākā līdzjūtība Kitijai Andersonei, vecmāti mūžības ceļā pavadot.

Pārtikas un veterinārā dienesta Rietumpierīgas pārvaldes kolektīvs

*Es jau zinu – tu man būsi vienmēr.
Arī pēc saulrieta sildīsi,
Baltiem ābeļziediem katru pavasari ziedēsi,
Arī no mūžības takas mīlēsi.
Bet tik un tā – sirds izlīst pelēkās skumju smilgās
Un kā balts eņģelis baltās debesīs raud.*

/D.Kalinka./

Mūsu līdzjūtība Lailai Kudiņai, no mammas atvadoties.

Sociālā dienesta kolektīvs

*Daudz darbiņi padarīti,
Daudz solīši iztecēti,
Lai nu mīļi Zemes māte
Pārkļāj savu sēģeni.*

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Lailai Kudiņai, māmiņu smilšu kalniņā pavadot.

Bijušie Kārtības policijas kolēģi

*Es jau zinu – tu man būsi vienmēr:
Arī pēc saulrieta sildīsi,
Baltiem ābeļziediem katru pavasari ziedēsi,
Arī no mūžības takas mīlēsi.*

/D.Kalinka./

Izsakām līdzjūtību Valerijam Marinam, sievu AIJU zaudējot.

Piltenes ielas 28. mājas padome

*Saņem, labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņi,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.*

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Lailai Kudiņai, no mammītes atvadoties.

Turlavas pagasta pārvaldes kolēģi

*Viss aizgājīs, kas izdzīvots nu bij,
Nu dvēselīte debesīs sev jaunu ligzdu vīj.*

/J.Jaunsudrabiņš./

Izsakām līdzjūtību Oskaram Zaļkalnam, no mammas atvadoties.

Bijušie Skrundas arodvidusskolas kolēģi

*Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji, -
Lai nu viegli Zemes māte
Pārkļāj tavu augumiņu.*

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu kolēģei Baibai Barševskai, omīti zemes klēpī guldot.

Pelču bērnudārza kolektīvs

*Es jau zinu – tu man būsi vienmēr:
Arī pēc saulrieta sildīsi,
Baltiem ābeļziediem katru pavasari ziedēsi,
Arī no mūžības takas mīlēsi.*

/D.Kalinka./

Izsakām līdzjūtību Valerijam Marinam, sievu AIJU zaudējot.

Piltenes ielas 28. mājas padome

LABDARĪBA

Ziedo bezsaimnieka kaķiem

Rūpēs par Kuldīgas kaķiem, kam nav māju, Liepājas ielā 8 no 12.00 līdz 17.00 notikusi otrā labdarības akcija. Saziedota sausā barība un nauda, kas jau nodota domei un tiks sadalīta pa vietām, kurās cilvēki par kaķiem rūpējas. Labdarības akciju rīkoja manikīre Vineta Blāķe.

Kuldīgas mākslas skolas piektā kursa meitenes Madara Zīberga, Una Kadiķe un Emīlija Jefimova apgleznojušas kaķu smukummājiņu. V.Blāķe stāsta, ka nepilnā stundā saņemts ļoti liels atbalsts no skolēniem, uzņēmējiem, deputātiem un citiem iedzīvotājiem: „Pricējās, ka cilvēki nāk. Var atnest sauso kaķu barību un noziedot naudu. Vēl, piedaloties akcijā, varēja piedalīties arī loterijā un laimēt trīs dāvanu kartes no *Vindeniņu* puķu veikala un apģērbu veikala *Armadio*. Uzvarētāji jau noskaidroti un sazvanīti. Gribu teikt lielu paldies pašvaldībai par iespēju šo akciju noorganizēt un visiem, kas atbalstīja.”

Piecdās stundās saziedoti 94 eiro un 52 kg sausās barības. Par šo naudu Obodņikova veterinārajā klīnikā nopirkta kaķu barība ar vitamīniem.

Labdarības akcijas lielākie atbalstītāji: uzņēmēja Baiba Mikāla, uzņēmējs Igors Miņenko, domes vides speciāliste Dace Jansone, Kuldīgas Centra vidusskolas 5. klase ar skolotāju Aigu Bērziņu un mūzikas skolotāju Līgu Aleksandra Jāvalde. Nākamā akcija tiks rīkota 1. jūnijā, Starptautiskajā bērnu aizsardzības dienā, turpat, Liepājas ielā 8.

Amanda Gustovska
Vineta Blāķes arhīva un
autores foto

Labdarības akcijas organizatore Vineta Blāķe pie Kuldīgas mākslas skolas audzēkņu apgleznotās kaķu smukummājiņas.

www.kurzemnieks.lv

Lasi jaunākās ziņas savā datorā!

Piecu stundu laikā tika saziedoti 52 kg sausās barības.

VĀRDADIENAS

No 6. līdz 13. martam

- 6. Vents (223), Centis (28), Gotfrīds (20)
- 7. Ella (698), Elmīra (59)
- 8. Dagmāra (385), Marga (140), Margita (249)
- 9. Ēvalds (790)
- 10. Silvija (3641), Laimrota (27), Liliāna (230)
- 11. Konstantīns (2794), Agita (2116)
- 12. Aija (7271), Aiva (1215), Avis (1878)
- 13. Ernests (2863), Balvis (7)

Populārākie: Aija un Ernests.

Daudz apdziedāta

Aija Lancmane, sporta skolas trenere, Kuldīgas Centra vidusskolas pedagoģe:

– Vārdu man deva mamma. Viņai skolas laikā bijusi klasesbiedrene Aija. Jau no tā laika mammai šis vārds paticis, un viņa teikusi: ja būs meita, tad nosauks par Aiju. Man tas patīk. Agrāk, kad vēl gāju skolā, mani vārda dēļ nereti kaitināja, jo Aija ir daudz apdziedāta. Vēl tiku saukta par Aiju Kaiju un citādāk. Bet to es neņēmu ļaunā, un pret vārdu nekādu pretenziju man nav bijis. Iesauku no tā arī nav bijis. Bērniībā bija iesauka Šiškins, kas radusies no krievu vārda *čiekurs*. Tā mani mazu sauca tētis – nezinu, kādēļ. Iespējams, tāpēc, ka spēlējot ar čiekuriem. Par Šiškinu mani sauca diezgan ilgi – līdz pat vidusskolai. Agrāk trīs gadus nodzīvoju Anglijā, un tur bija gadījumi, ka mani nosauc nevis par Aiju, bet Aidžu, jo angļiski burts *j* ir kā skaņa *dž*.

Amanda Gustovska

JOKI

Cilvēks, kuram ir slikti, redzot, ka citiem iet labi, un cilvēks, kuram ir labi, redzot, ka citiem iet slikti, visticamāk, ir viens un tas pats cilvēks.

.....

Vienīgais trūkums, ko vēl nemāk roboti puteklšūcēji, ir tīrīšanas beigās nokliegties:

– Ko tu slāj pa tikko izmazgātu grīdu!?

.....

Pilsētas centrā apzags kāds dzīvoklis. Policijas ekspertiem no durvju roktura izdevās iegūt noziedznieka plaukstas nospiedumu. Pieaicinātā gaisreģe izskaitlēja, ka blēdim nekad nav veicies mīlestībā un dzīvot atlicis pavisam neilgi.

LAIKA PROGNOZE

Saulains laiks, bet auksts

Marts sācies ar sausu un saulainu laiku. Brīvdienās šis anticiklons atkāpsies, taču nokrišņi gaidāmi tikai nākamnedēļ.

Kā ierasts (ar retiem izņēmumiem), arī šogad ir tāds periods, kad nelielajā Latvijā apstākļi diezgan krasi atšķiras: kamēr austrumos ziema vēl negrib atkāpties, rietumos jau jūtams pavasaris, atlidojusi daļa gājputnu, tādiem pirmajiem ziedošajiem krūmiem kā forsītijas teju veras vaļā pumpuri. No gājputnu saimes par pavasara vēstnesi uzskata galvenokārt cīruli. Pērn tie manīti jau februāra beigās (2020. gadā vēl agrāk), šogad vietnē www.dabasdati.lv ieraksti par pirmajiem parādījās 2. martā (Kandavā, Tukumā, Madonas pusē). Savukārt vairākas zosis, ziemeļu gulbji un dzērves lielā skaitā redzētas jau pāris nedēļu. Kā skaidro ornitologi, pirmie atlido tie, kuri pārziemo kādā netālā valstī. Ja ziemas izskaņā uznāk aukstuma vilnis, atlidotāji spiesti atgriezties siltākās vietās.

Prognozes rāda, ka tuvākajās dienās gaisa temperatūra būs tikai nedaudz virs nulles, naktīs nokritīs līdz –4 grādiem, bet nedēļas vidū visā Latvijā būs krietns sals: no –8 grādiem Kurzēm līdz –15 austrumos.

Šodien Viduskurzemē vēl ap nulli, bet vakarā temperatūra sāks pazemināties, naktī nokrītīs līdz –6 grādiem, Kurzemes ziemeļos pat –7. Sestdien termometra stabiņš pacelsies līdz +3, vakarā atkal kritīs, bet tik auksti kā iepriekš vairs nebūs.

Līdzīgas būs marta pirmās nedēļas beigas un nākamās nedēļas sākums: dienā līdz +4, naktī –4. Brīvdienas pie mums pārsvarā saulainas, pirmdien gaidāmi slapja sniega mākoņi. Sestdien būs mērens Z/ZR vējš, svētdien pūtīs no R, bet pirmdien atgriezīsies ziemeļi, iespējams brāzmas līdz 10 m/sek.

Daina Tafelberga

PĀRDOD
viegli uzstādāmas
polikarbonāta
SILTUMNĪCAS:

- 3 x 4 m - 330 EUR
- 3 x 6 m - 420 EUR
- 3 x 8 m - 510 EUR
- 3 x 10 m - 600 EUR

Aizvedīsim.

T. 27848667.

PĒRKAM

Augošu koku cirsma
un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

PATA

Latvijā lielākais
zāgmateriālu
ražotājs pērk:

- cirsmas
- apaļkokus pie ceļa
- meža zemi

Saviem klientiem nodrošinām augstākās cenas tirgū,
jo esam apaļkoku pārstrādātājs, nevis starpnieks.

Pirms pārdod – vienmēr
pajautā piedāvājumu PATA!

Sazinies ar mums: **info@pata.lv**
+371 29232782 www.pata.lv

**DEMOKRĀTIJA IR GRŪTA...
JO JĀUZŅEMAS
ATBILDĪBA.**

**ATBALSTI PROJEKTU UN
ĒKAS IEGĀDI ZIEDOJOT**

demokratijaskvartals.lv

**TĀPĒC VAJAG
SAVU VIETU,
KUR TO
TRENĒT.**

**VMF
LATVIA**

(Reģ. Nr. 40003405130)

**Uzņēmums meklē
jaunu kolēģi**

kokmateriāla
uzmērīšanā
un kvalitātes
noteikšanā
Kuldīgā.

Bruto alga no 1400 EUR.
CV sūtīt e-pastā:
vmflatvia@vmf.lv

KCE
HURLAND CLEAN ENERGY

SIA KCE (41203037327)
elektromontāžas uzņēmums

aicina darbā
NOLIKTAVAS PĀRZINI (pilna slodze) uz nenoteiktu laiku.

Prasības:

- iepriekšēja darba pieredze elektromontāžas uzņēmumā darbā ar ELEKTROMATERIĀLIEM;
- materiālu pasūtīšana;
- pasūtījumu komplektēšana;
- materiālu saņemšana un izkraušana;
- materiālu uzskaitē grāmatvedības uzskaites programmā;
- noliktavas inventarizācija;
- instrumentu un inventāra uzskaites nodrošināšana;
- uzņēmuma autoparka tehniskās kārtības uzraudzība;
- papildus nepieciešamās valodas zināšanas – angļu, krievu valoda;
- B kategorijas autovadītāja apliecība.

Kompānija piedāvā:

- konkurētspējīgu un motivējošu atalgojumu – 1200,00 EUR mēnesī pirms nodokļu nomaksas;
- veselības apdrošināšanu pēc nostrādāta 1 pilna gada.

Pieteikšanās, sūtot CV: info@kce.lv, tālr. 25444964.